

تهنزه له چیرۆکه کانی پیکه‌نینه گه‌دای حه‌سه‌ن قزڵجی‌دا

هاوکار محمەد ره‌شید^۱

نوع مقاله: پژوهشی

تاریخ دریافت: ۵ مرداد ۱۳۹۹؛ تاریخ پذیرش: ۲۹ بهمن ۱۳۹۹؛ صص. ۱۴۷-۱۶۲

DOI: <https://www.doi.org/10.34785/J013.2020.175>

پوخته

چکیده

بیشتر آثار ادبی اساسا دربردارنده پیام هستند و نویسندگان و شعرا سعی نموده‌اند با روش‌های گوناگون جهت تأثیرگذاری روی مخاطب این پیام را منتقل نمایند. داستان‌نویس پیشروی کرد، حسن قزلیجی، تلاش کرده است به شیوهی «طنز»، که شیوه‌ای متفاوت، کوتاه و مؤثر است، این پیام را بیان کند. قزلیجی بر آن بوده است که از طریق طنز، جامعه را از پدیده‌های زشت و ناگوار آگاه سازد. در پژوهش حاضر سعی می‌شود شگرد ادبی طنز و نمود آن در مجموعه داستان *خنه‌گدا*، اثر حسن قزلیجی، مورد بررسی قرار گیرد. این پژوهش از دو قسمت تشکیل شده است؛ در قسمت اول به صورت نظری مفهوم و تعریف طنز و نیز هدف طنز در ادبیات بیان شده است؛ در قسمت دوم نیز که خود دارای دو مبحث است، نخست موضوع طنز در ادبیات کردی مطرح شده است و سپس به شیوه عملی چگونگی برکارگیری این شگرد در داستان‌های مجموعه نامبرده پرداخته می‌شود.

به‌شیک‌ی زۆری به‌ره‌مه ئەدەبیبه‌کان له بنه‌رەتدا هەلگری پەيامێکن و دانەرانیش به‌نووسەر و شاعیره‌وه هەول دەدەن بە رینگا و شیوازی جیاجیا ئەو پەيامه‌ بگه‌یێنن بۆ ئەوهی کار له به‌رامبه‌ره‌که‌یان بکەن. چیرۆک‌نووس حەسەن قزڵجی هەولێ داوه به‌ شیوهی «ته‌نز»، که شیوه‌یه‌کی کورته و ته‌کنیکێکی جیاواز و کاریگه‌ره، ئەو پەيامه‌ دەربرێت. قزڵجی هەولێ داوه له‌و رینگایه‌وه کۆمه‌لگا له‌ دیارده‌ دزیو و ناشیرینه‌کان ئاگادار بکاتوه، یان لانی‌که‌م بتوانیت له‌ قۆناغیکدا وریایان بکاتوه. توێژینه‌وه‌ی به‌رده‌ست هەول دەدات ته‌نز و رەنگدان‌ه‌وه‌ی له‌ چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینه‌ گه‌دای حەسەن قزڵجی‌دا بخاته‌ به‌ر باس و لیکۆلینه‌وه. توێژینه‌وه‌که‌ جگه‌ له‌ پێشه‌کی و نه‌نجام، له‌ دوو به‌ش پێک‌هاتوه. له‌ به‌شی یه‌که‌مدا، به‌ شیوه‌یه‌کی تیۆریک، باسی چه‌مک و پێناسه‌ی ته‌نز و مه‌به‌ستی ته‌نز له‌ ئەده‌با کراوه. له‌ ته‌وه‌ری یه‌که‌می به‌شی دووه‌مدا، باسی ته‌نز له‌ ئەده‌بی کوردیدا کراوه و پاشان له‌ کۆتایی توێژینه‌وه‌که‌دا، به‌ شیوه‌یه‌کی پراکتیکی، ته‌نز له‌ چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینه‌ گه‌دای حەسەن قزلیجی‌دا باس کراوه. له‌ کۆتاییشدا، گرنگترین نه‌نجام و ده‌ستکه‌وته‌کانی ئەم توێژینه‌وه‌یه‌ خراونه‌ته‌روو.

واژگان کلیدی: طنز؛ نقد؛ داستان کوتاه؛ خنه‌گدا؛ حسن قزلیجی.

وشه‌گه‌لی سه‌ره‌کی: ته‌نز؛ ره‌خنه؛ کورته‌چیرۆک؛ پیکه‌نینه‌ گه‌دای حەسەن قزلیجی.

۱- پێشه‌کی

حەسەن قزڵجی، رۆژنامه‌نووس، وه‌رگیر، نووسەر و سیاسه‌تشان، له‌ ئەده‌بیاتی کوردیدا زیاتر نازناوی چیرۆک‌نووسی پال‌دراوه‌تی. قزلیجی و کۆمه‌له‌ چیرۆکی پیکه‌نینه‌ گه‌دا، دوانه‌یه‌کی لێک‌دانه‌پراون. «نووسەر له‌ سالی ۱۹۱۳دا، له‌ گوندی قزلیجه، سه‌ر به‌ شاری بۆکان، له‌ دایک‌بووه» (قزلیجی، ۲۰۱۳: ۴۲۱). قزلیجی له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی کوردپه‌روه‌ر و نیشتیمان‌په‌روه‌ری رۆژه‌لاتی کوردستان چاوی به‌ دنیا هه‌لیناوه. له‌ بنه‌ماله‌ی قزلیجی‌دا چه‌ندین مه‌لا و پیاوی تایینی و نووسه‌ری گه‌وره و رۆشنیبری ناودار هه‌بووه. ئەو بنه‌ماله‌ گه‌وره‌یه‌ به‌ گشتی له‌ ئێران و به‌ تاییه‌تی له‌ بۆکان، ناسراو و خاوه‌ن پێگه‌ بوون. هه‌ر بۆیه‌ شاعیری گه‌وره‌ی

کورد؛ هینم موکریانی، له پێشه‌کیه‌ک بۆ کۆچیرۆکه‌ک کانی پیکه‌نینی گه‌دای حسه‌ن قزلجی‌دا ده‌نوسیت: «بنه‌ماله‌ی قزلجی وه‌ک بێچوه‌مراوی وان. هه‌ر له‌ هیلکه‌ هاتنه‌ده‌ر، مه‌له‌وان!» (هه‌مان: ۱۵). نووسه‌ر له‌ ناو هه‌ناوی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌دا، وه‌ک ریالیستیک و به‌ رێچکه‌یه‌کی تر خۆی نواند. «قزلجی له‌ کۆتاییه‌ کانی ئه‌یلولی ۱۹۸۴، له‌ ژبانی به‌ندکراویدا له‌ تاران، بۆ یه‌که‌جاری سه‌ری نایه‌وه‌ و دوا‌ی خۆی گه‌لێک نووسین و کۆمه‌له‌چیرۆک و باهه‌تی زمانه‌وانی به‌جی‌هێشت» (هه‌مان: ۴۲۲).

ئه‌ده‌ب وه‌کوو چالاکییه‌کی مرۆف، له‌ هه‌ر قۆناغێکدا بوویت، هه‌نگاوی کاریگه‌ری هه‌لێناوه‌ و میژوو و ناوه‌رۆک و مه‌به‌ستی هه‌ر ده‌قیکی ئه‌ده‌بی، هه‌لگری بارودۆخی سیاسی و پۆشنییری و کۆمه‌لایه‌تی سه‌رده‌می خۆی بووه‌. ئه‌و هه‌نگاوه‌ پڕ له‌ گۆرانکارییه‌یه‌ی که‌ له‌ سایه‌ی ئه‌ده‌به‌وه‌ خۆیان ده‌رخستوه‌، کاردانه‌وه‌یان به‌ سه‌ر زۆریه‌ی چالاکییه‌ کانی تری ژبانی مرۆفدا هه‌بووه‌. قزلجیش، وه‌کوو زۆریه‌ی نووسه‌رانی تر، هه‌ولێ داوه‌ په‌یامی ئه‌ده‌ب و بارودۆخی سه‌رده‌می خۆی له‌ به‌ره‌مه‌کانیدا بنوێت. یه‌کێک له‌و نامانجانه‌ی که‌ ئه‌ده‌ب له‌ خۆیدا هه‌لی گرتوه‌، بریتیه‌ له‌؛ دۆزینه‌وه‌ی رینگای چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کێشانه‌ که‌ کۆمه‌لگا رووبه‌رووی بووه‌ته‌وه‌. وه‌ک کێشه‌ی داگیرکاری، چه‌وساندنه‌وه‌، به‌یه‌ک‌دادانی چینه‌کان، نه‌خوێنده‌واری و هتد. ئه‌ده‌ب به‌رده‌وام له‌و به‌ریه‌ بووه‌ که‌ قازانجی زۆریه‌ی خه‌لکی تێدا بووه‌. ئه‌گه‌ر ده‌یان رینگا هه‌بوویت بۆ چاره‌سه‌رکردنی ئه‌و کێشانه‌ که‌ رووبه‌رووی کۆمه‌لگا بوونه‌ته‌وه‌، یه‌کێک له‌و رینگایانه‌، بریتی بووه‌ له‌ تهنز. پیکه‌نینی گه‌دای حسه‌ن قزلجیش نموونه‌ی ئه‌م جۆره‌ ئه‌ده‌به‌یه‌. نه‌ته‌وه‌ی کورد ده‌یان کاره‌سات و نه‌هامه‌تی به‌سه‌رهاتوه‌وه‌ و زۆرجار ئه‌و کاره‌سات و نه‌هامه‌تییه‌یه‌ له‌ لایان داگیرکهرانه‌وه‌ بووه‌، جاریش هه‌بووه‌ که‌ کۆمه‌لگای کوردی، هه‌ر خۆیان رووبه‌رووی یه‌کتر بوونه‌ته‌وه‌. چیرۆک‌نوس؛ حسه‌ن قزلجی، له‌ به‌ره‌مه‌ی پیکه‌نینی گه‌دایا و بوسته‌وتیه‌ی به‌ رینگای تهنز و گالته‌وه‌گه‌پ و دیمه‌نی کاریکاتیر و کۆمیدیه‌وه‌ بیته‌ ناو مه‌یدان و وه‌کوو گرێبه‌ندیک، ئه‌و کێشانه‌ که‌ به‌رۆکی نه‌ته‌وه‌که‌ی گرتوه‌ پێشان‌به‌دات و رووبه‌روویان ببێته‌وه‌.

۲-۱- چه‌مک و پێناسه‌ی تهنز

هه‌ر باهه‌تیکی لیکۆلێنه‌وه‌ی له‌ سه‌ر بکریت، پێویسته‌ ئه‌و باهه‌ته‌ له‌ رووی زاراوه‌ و چه‌مک و پێناسه‌که‌یه‌وه‌ روون بکریته‌وه‌ و پاشان په‌رینه‌وه‌ی زاراوه‌که‌ی بۆ هه‌ر کۆمه‌لگایه‌ک بیته‌ به‌ر باس‌کردن. زاره‌وه‌ی تهنز وه‌کوو زۆریه‌ی زاراوه‌ کانی تر، سه‌رچاوه‌که‌ی ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ پاشخانی ئه‌ورووپیه‌کان. به‌و پێیه‌، زاراوه‌ی تهنز هه‌مان ئه‌و واتا گه‌شتیه‌یه‌ هه‌یه‌ که‌ ئێستا به‌کارده‌هێنرێت. «ئه‌ورووپیه‌کان پێی ده‌لێن ساتیرا یان سه‌تایه‌ر» (مه‌لا موحه‌مه‌د، ۲۰۱۴: ۵۸).

به‌ پێی ئه‌وه‌ که‌ ئه‌ده‌بی کوردی هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ تا ئه‌مه‌رۆ له‌ ژێر کاریگه‌ری ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و فارسیدا بووه‌، بۆ دۆزینه‌وه‌ی بنچینه‌ی زاراوه‌ی تهنز له‌ ئه‌ده‌بی کوردیدا ده‌ییت به‌ دوا‌ی سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بی و فارسییه‌کاندا بگه‌رێین چون ئه‌وان زووتر ده‌ستیان گه‌یشتوه‌ به‌و سه‌رچاوه‌ و لیکۆلێنه‌وه‌ رسه‌نانه‌، که‌ له‌م بواره‌دا کراون. وشه‌ی تهنز، بنچینه‌که‌ی عه‌ره‌بییه‌، به‌لام عه‌ره‌ب خۆی ئه‌م زاراوه‌یه‌ به‌کارناهێنیت. شاخه‌وان مه‌لا موحه‌مه‌د ده‌لێت: «زیاتر ئێزانییه‌کان به‌کاری ده‌هێنن. عه‌ره‌ب له‌ بری ئه‌وه‌ ئه‌ده‌بی گالته‌جار (ساخر) به‌کارده‌هێنیت» (هه‌مان). به‌لام له‌ ئێستای زمان و ئه‌ده‌بی کوردیدا، بۆ ئه‌م جۆره‌ ئه‌ده‌به‌، زاراوه‌ی تهنز به‌ریلاوتره‌ و له‌ زمان و ئه‌ده‌بی فارسییدا هه‌مان زاراوه‌ به‌کارده‌هێنن.

د. شه‌یرکۆ عه‌بدوللا ده‌لێت: «کورد گالته‌وه‌گه‌پ، یان ئه‌ده‌بی گالته‌جار به‌کارده‌هێنن، که‌ زۆر کتومت ئه‌و واتایه‌ نابه‌خشیته‌ که‌ وشه‌ی تهنز ده‌یه‌خشیته‌. کاتی خۆی وشه‌یه‌ک هه‌بووه‌ که‌ «ته‌وس» یان پێ‌ده‌کوت. من پێم وایه‌ ته‌وس و تهنز یه‌ک ریشه‌یان هه‌یه‌. به‌لام ئه‌و وشه‌یه‌ خه‌ریکه‌ بن‌برده‌ییت» (عه‌بدوللا، ۲۰۱۸: لینک). له‌ فه‌ره‌ه‌نگی هه‌نایه‌ بۆرینه‌دا، به‌رامبه‌ر به‌ ته‌وه‌ز و هه‌نه‌ک، گالته‌ و به‌رامبه‌ر به‌ ته‌وس، قسه‌ی تی‌کۆل و تانه‌ (الطعنه‌) داندراوه‌ (موکریانی، ۱۳۶۸: ۶۷۰). هه‌روه‌ها له‌ فه‌ره‌ه‌نگی شه‌یرینی نوێی فازیله‌ نیرامه‌دین‌دا، وشه‌ی «فوکاهه‌»ی عه‌ره‌بی به‌رامبه‌ر به‌ گالته‌ (شوخی) داندراوه‌. (نیرامه‌ددین، ۲۰۰۸: ۸۶۰). له‌ ئه‌ده‌بی فولکلوری کوردیدا بۆ ئه‌و نووسراوه‌ی که‌ به‌ په‌خشان ده‌نوسرێن و پیکه‌نینه‌وان، ده‌سه‌واژه‌ی «گالته‌وه‌گه‌پ» به‌کارده‌هێنراوه‌ (ره‌سوول، ۱۹۷۹: ۹۰). به‌لام ناتوانین کتومت گالته‌وه‌گه‌پ له‌ به‌رامبه‌ر به‌ زاراوه‌ی تهنز به‌کاربه‌نین؛

¹ Satire.

چون تهنز چهند تاییه‌تمه‌ندییه کی جیاوازی هه‌یه. یه کینک لهو تاییه‌تمه‌ندییانه گالته و پیکه‌نین و بزه سهر لئو خستنه و نه‌وه‌ه‌جیایه له ئه‌رکه گه‌وره‌که‌ی که ره‌خنه‌گرته. هه‌قال ئه‌بووه‌کر حوسه‌ین ده‌لێت: «گالته‌وگه‌پ یه کینک له خاسییه‌ته‌کانی ته‌نزه. گالته‌وگه‌پ به‌شیک‌ی زۆری ده‌چێته‌خانه‌ی ئه‌ده‌بی فولکلۆری کوردییه‌وه» (حوسه‌ین، ۲۰۰۷: ۲۸۶). ئه‌وه زۆر گرینگه که سنوورینک له نیوان گالته‌وگه‌پ و ته‌نزه بکیشریته؛ چون گالته‌وگه‌پ ته‌نیا بۆ پیکه‌نینه و نمونه‌ی ئه‌م جۆره ئه‌ده‌به‌ش له کوردیدا زۆره. به‌لام ته‌نزه جگه له پیکه‌نین، ئامانجه گه‌وره‌که‌ی تری ره‌خنه‌یه. «ئه‌ده‌بی ته‌نزه و گر‌دار بریتیه له تیکه‌ل‌کردن و پیکه‌وه گونجاندنی ره‌خنه و گالته» (وه‌سانی، ۲۰۲۰: ۱۳). له سهر زاراوه‌ی ئه‌م جۆره ئه‌ده‌به ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه که بلێین: زاراوه‌ی ته‌نزه له ئه‌ده‌بی کوردی و ئه‌ده‌بی فارسیدا زۆرتین به‌کاره‌ینانی هه‌یه. به‌لام زاراوه‌کانی ساخر له ئه‌ده‌بی عه‌ره‌بی و ساتیر له ئه‌ده‌بی ئه‌وروویدا، که بۆ ئه‌م جۆره ئه‌ده‌به به‌کارده‌هێنرین، دروستترن.

هیندیک لهو پیناسانه‌ی که بۆ ته‌نزه کراوه بریتین له: «ته‌نزه بزه و پیکه‌نینیکی توانجی گالته‌جارانه و که‌شیک‌ی شاراو و پیکه‌نیناوییه» (مه‌لا محمه‌د، ۲۰۱۴: ۵۷). هه‌روه‌ها «ته‌نزه ئامرازیکه بۆ پاک‌کردنه‌وه و چاره‌سه‌رکردنی که‌سه‌کان له ناره‌حه‌تی» (هه‌مان). «ته‌نزه ئه‌و نووسینه‌یه که وه‌رگر یان خوێنه‌ر ده‌خاته پیکه‌نین، به‌لام ئامانجه‌که‌ی خستنه پیکه‌نین نییه. ئامانجیک‌ی به‌رز یه هه‌یه و کارایه‌کی یارمه‌تیده‌ره، که ده‌یه‌ه‌وێت له رینگ‌ی دژایه‌تی کردنی خراپه‌کاری و که‌موکۆری و شته‌دزیوه‌کانی ناو کۆمه‌لگاوه، ئه‌م راستییه‌ بگۆرێت بۆ راستییه‌کی باشتر» (عه‌بدو‌لا، ۲۰۱۸: لینک). «ته‌نزه وێرایی وێنه‌کیشانی لایه‌نه‌ دزیو و ناله‌بار و ناقۆلاکانی ژیان، به‌ شیوه‌یه‌کی ره‌خنه‌گرانه و داشۆریناوی، خراپه‌ و عه‌یب و ناته‌واوییه‌کانی کۆمه‌لگا و راستییه‌ تاله‌کانی به‌ شیوه‌یه‌کی ناشیرینتر و ناله‌بارتر له‌وه‌ی که هه‌ن پیناسانه‌ده‌دات. هه‌روه‌ها مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که سیفته‌ و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی راستییه‌کانی ناو کۆمه‌لگا زه‌قتر و روونتر وه‌ده‌رکه‌ون و ئه‌و جیاوازییه‌ گه‌وره‌ی که له نیوان واقعی ژیان و ئه‌ندیشه‌ی ژیانیک‌ی خوێشتردا هه‌یه ئاشکرا بێت» (یوسفی، ۱۹۹۸: ۵-۴). ده‌توانین بلێین: ته‌نزه چه‌قۆیه‌کی تیژه. به‌لام چه‌قۆیه‌ک بۆ کوشتنی مرۆف نا، به‌لکوو چه‌قۆی ده‌ستی دوکتور که نه‌ ته‌نیا بۆ ئازار و کوشتن نییه، به‌لکوو بۆ چاره‌سه‌رکردنه. له‌تی‌روانینیکی گشتی بۆ ئه‌و پیناسانه‌ی که بۆ ته‌نزه کراون، ده‌رده‌که‌وێت؛ که خالی جیه‌وه‌ری ته‌نزه، ره‌خنه‌گرته له به‌رگیک‌ی پیکه‌نیناویدا. به‌لام پیکه‌نینیک که له هه‌ناویدا ئامانجیک هه‌له‌ده‌گریت. «جیا له‌وه‌ی که چیژبه‌خشه، خوێنه‌ر ده‌باته ناخی برینه‌ ناسۆره‌کانی کۆمه‌لگا» (وه‌سانی، ۲۰۲۰: ۱۳).

به‌ لای فرۆیده‌وه پیکه‌نین دوو جۆره: «یه‌که‌میان پۆزه‌تیفه، که گالته و شوخی و قسه‌ی خوێش و ئه‌و چه‌شنانه له خوێ ده‌گریت؛ که ته‌نیا بۆ مه‌به‌ستی پیکه‌نین به‌کارده‌یت و هه‌یج مه‌به‌ستیکی تری گوماناوی له پشته‌وه نییه. دووه‌میان نینگه‌تیفه، که ره‌خنه و پلار و داشۆرین و سه‌رکۆنه‌کردن و ئه‌م شیوانه له خوێه‌وه ده‌گریت؛ که تیانداندا پیکه‌نین ئامرازیکه بۆ گه‌یشتن به ئامرازیک‌ی تری گوماناوی» (عومه‌ر، ۲۰۱۶: ۱۰۹). به‌ پێی پۆلین‌کاری یه‌که‌م به‌ لای فرۆیده‌وه، په‌یامی ئه‌ده‌بی پیکه‌نین ته‌نیا بۆ بزه و خوێشی ده‌برین و ته‌نانه‌ت سه‌رقاله‌یی رۆژانه‌یه و هه‌یج ئامانجیک‌ی تری له پشته‌وه نییه. ده‌توانین گالته‌وگه‌پی ئه‌ده‌بی فولکلۆری کوردی بخه‌ینه چوارچۆیه‌ی ئه‌م پۆلین‌کارییه‌وه. به‌لام ئه‌ده‌بی پیکه‌نین له پۆلینی دووه‌مدا، ئه‌رکی قورستره و له پال خوێشی به‌خشین، ئامرازیکه له قۆناغیک‌ی تردا که ده‌توانین، وه‌کوو به‌رزترین پله‌ی ره‌خنه‌ی ئه‌ده‌بی، ناوی ته‌نزه‌ی لی‌بنه‌ین. «ئاره‌زووی وروژاندنی پیکه‌نین ره‌گ و ریشه‌ی قوولی له سروشتی مرۆفابه‌تیدا هه‌یه. ئه‌م خاسییه‌ته‌ی مرۆف به‌هره‌یه‌کی زگماکه و دواتر له رینگ‌ی ناوه‌رۆکی ئه‌ده‌ب و هونه‌ری ته‌نزه‌وه، توانرا که خه‌لک به‌ پیکه‌نین به‌یتریت» (مه‌لا محمه‌د، ۲۰۱۴: ۶۸). «به‌و پێیه، بناغه‌ی ئه‌ده‌بی ته‌نزه پیکه‌نینه. به‌لام ئه‌م پیکه‌نینه پیکه‌نینیکی جه‌فه‌نگ و خوێشی نییه، به‌لکوو پیکه‌نینیکی تال و شیلگیر (جدی) و ده‌رده‌ناکه» (یوسفی، ۱۹۹۸: ۵).

لێ‌ده‌دا پرسیاریک دێته‌ ئاره‌وه: ئایا ده‌کریت هه‌ر نووسینیک له به‌رگیک‌ی پیکه‌نیندا، پێی بکوترت ته‌نزه؟ یان چۆن له نیوان ته‌نزه واقعی و ئه‌و نووسینه‌ی که مه‌یله‌و ته‌نزه جیاوازی دابه‌ین؟ لێ‌ده‌دا شێرکۆ عه‌بدو‌لا ده‌لێت: «ته‌نزه خاسییه‌تی تاییه‌ت به‌ خوێ هه‌یه که بریتیه له: یه‌که‌م؛ غافلگیری و دژیتی له نیوان ئه‌و شته‌ی که روو ده‌دات. دووه‌م؛ زمانه‌که‌یه‌تی. زمانی ته‌نزه زمانی خه‌لکه. ده‌بیت زمانیکی زۆر ساده‌ بێت. ئه‌ده‌بی نوخه‌ نییه. له کۆمه‌لگا دواکه‌وتوه‌کاندا، ئه‌و کۆمه‌لگایانه‌ی که گوێ‌گرن، زمان هه‌میشه ئه‌و چه‌که بووه که خه‌لک هه‌ر دم خوێان له پشته‌وه شارووه‌ته‌وه و به‌کاریان هینانه» (عه‌بدو‌لا، ۲۰۱۸: لینک).

کهواته پیکه نین، گالته پی کردن، توانج و تانه لیدان، که ههر کامیان خاسییه تی تایبه تی تهنزن، بی مه به ست و بی نامانج نیین. «بۆ ئه وه به که مینک له ناره حه تی و تالایی ژیا نی راسته قینه که م بکاته وه. ههروه ها ئه م خه نده به له روه ی بی به رپر سباره تی نییه و هه ل قولاوی بیر ئیکی قووله له ناخه وه» (وه تمانی، ۱۳۹۵).

هه ل به ت له نیوان تهنز وه کوو شیوازیکی ئه ده بی و داشۆرین جیاوازی هه یه؛ سنووری ئه م دوو ئه ده به راسته له یه که وه نزیکه، به لام که ره سه ته و شیواز و زمانی ده رپر نیان جیاوازه. جیاوازی ئه م دوو چه مکه ئه وه به؛ که داشۆرین بریتیه له جنیودان و سووکایه تی کردن به ئه وانی تر. به لام تهنز، نامانجی بالاتری هه یه که بریتیه له گواسته وه ی قوناغی ئاستی کۆمه لگا به ره و قوناغیکی باشتتر. تهنز نایت بیته به هۆی هه ل ته کاندنی نهم و یاسا و په یوه ندیه کۆمه لایه تییه کان و سووکایه تی کردن به به ها بالاکان و نایته حۆی له ئایین و بیروباوه ره پیروژه کان بدات. تهنز، یان ساتیر، بریتیه له به هیترترین ده رپرین وه کوو شیوازی ره خنه ی ئه ده بی و سیاسی و کۆمه لایه تی. به و پییه، تهنز به ره دوام له به رانه به ره دیارده ناشیرینه کانی کۆمه لگا خاوه ن هه لوسته و له گه ل ئه و خراپییانه ی که ده یانه وه ئت کۆمه لگا به چۆکدا بدن به ره ره کانی ده کا. په یدا بوونی ئه م جۆره ئه ده به له ئه نجامی ناته واییه کانی سیسته می سیاسی و چینایه تی و کۆمه لایه تی و ته نانه ت بنه ماله بی دیتته ئاراوه.

۲-۲- نامانجی سه ره کیی تهنز له ئه ده بدا

ئه ده ب حۆی په یامه، ئه و په یامه ده کریت به چه ندین ریگا و شیواز ده رپر دریت. تهنز یه کیکه له و ریگا و شیوازانیه که ده کریت مه به ستی بالایی ئه ده بی پی ده رپر دریت. هه یج کۆمه لگایه ک بی که م کووری و ناشیرینی نییه و تهنز له بنه رته دا هه لوئیکه تا کۆمه لگا به گشتی له دیارده دزیو و ناشیرینه کان رزگار بکات، یان لانیکه م له قوناغی کدا وریایان بکاته وه. «تهنز به رزترین په ی ره خنه ی ئه ده بییه. ته نزنووس به و مه رجی رووداو و دیمه نانه کان ئاوه ژوو نه کاته وه و سوود له بنه رته کانی هونه ری جوانکاری وه برگیریت، ده توانی ئه و رووداو و دیمه نانه روون و زه قتر له وه ی که هه ن، رانویتی و بیانخاته روو» (یووسفی، ۱۹۹۸: ۶).

تهنز شیوه یه کی تایبه ته بۆ ده رپرینی ماناگه لی توند و تیژی کۆمه لایه تی، رامیاری و ره خنه گرانه. تهنز حه قیقه ته تاله کان و رق له گه ندلیی تاکه که س و کۆمه لگا، که لی دوان له وانه به شیوازیکی ئاسایی و جددی قه دهغه کراوه، به له حنیکی ناراسه وخۆ و له ده فوی شوخیدا ئاشکرا ده کات (وه تمانی، ۱۳۹۵). له و کۆمه لگایانه ی که له رووی سیاسی و کۆمه لایه تییه وه داخراون و ده رفه تی ده رپر نیان به رته سه که و ئازادییه تاکه که سییه کان قه تیس کراون، تهنز وه ک به دیلیک دیتته مه یدان و ئه وه ی که مه به سه ته، ناراسته وخۆ و له ژیر په رده دا دیدر کینیت. هه یج کۆمه لگایه ک نییه که پیوستی به م جۆره ئه ده به نه بیته و له سه رده می ئه مرۆدا، تهنز یه کیکه له باه ته کاریگه ریه کانی گرێبه ندردن. روومانووسی ناوداری رووسی، فیودور داستایوفسکی^۱ (۱۸۲۱-۱۸۸۱)، ده لیت: «تهنز دوامه نلگای گه لیکی خاکی و ساده یه. کهواته مه گه ره هه ر هونه ر و ئه ده بیات و نووسینی تهنز نامیتر بتوانن مه ینه تییه کانی گه لیک به گشتی و تاکیک به تایبه تی گرێبه ندر بکن». فه یله سووفی ئه لمانی، فریدریک هه یگل^۲ (۱۷۷۰-۱۸۳۰ ز) ده لیت: «تهنز ده رپرینی پیداویستییه که سی و مرۆقییه کانه، بۆ ئازادی و سه ره بخۆبوون له ئه و په ری لووتکه دا». کهواته هه م گه لیک به گشتی وه کوو داستایوفسکی ده لیت، هه م تاک وه کوو هه یگل ئاماژه ی بۆ ده کات، ده توانن له ریگای تهنزه وه، به شیوه یه کی کاریگه ر، بارودۆخی کۆمه لگا و ناخیان گرێبه ندر بکن (زراری، ۲۰۱۹: ۳۵۰).

له کۆمه لگایه ک که پر بیته له ده رهاویشته ی خراپ و سیسته می سیاسییه که ی که لینی تیدا بیته، تهنز له پیناو چاک کردنی نارێکییه کان، له ریگای ره خنه یه کی پیکه نیناوی نامانجدار دیتته مه یدان. ره نگه بۆ ده روونی تیک شکاوی تاکي کورد و به تایبه ت نه ته وه ی کورد، که میژویه کی هه یه؛ پر له کاره سات و قوربانی و ده ره ده ری و ئه نفال و کیمیا باران و شه ری ناوخۆیی، ئه ده بیکی له م شیوه یه پیوست بیته. «ره نگه تهنز، له هه موو که س و کۆمه لگایه ک زیاتر بتوانی بارودۆخه مرۆقییه کانی تاک و کۆمه لگای ئیمه ی کورد گرێبه ندر بکات؛ ئه و بارودۆخه ی که هه م پیکه نیناوییه هه م کاره ساتبار» (هه مان).

¹ Fyodor Dostoevsky.

² Friedrich Hegel.

Archive of SID

ناکری ته‌نز له چوارچۆیه‌ی به‌رتەسکی گالته‌وه‌گه‌پدا قه‌تیس بکری، به‌لکوو ده‌بیج ئەو نامانجه که ته‌نز خۆی له‌ سه‌ر بنیات‌ناوه‌ ره‌چاو بکری؛ مه‌به‌ست له‌و نامانجه ره‌خنه‌ی کۆمه‌لایه‌تی، یان سازدانی زانیاری گشتی بۆ گۆرپانکاری، یان لانیکه‌م چاک‌سازی کۆمه‌لایه‌تییه، که هه‌مان ئەو ره‌بازیه که ساتیر له‌ ره‌ژئاوا په‌یره‌وی لی‌ده‌کات. «هه‌لبه‌ت هه‌ر کاتیگ ته‌نز له‌ ره‌بازی بنه‌ره‌تی خۆی؛ که خه‌بات‌کردن له‌ دژی لاری‌بوون و هه‌ل‌خلیسکانه کۆمه‌لایه‌تییه‌کانه هه‌ته‌له‌ بیته، ئەوه له‌ ته‌نز ده‌شۆریت و نووسه‌ره‌که‌شی له‌ کۆمه‌لدا په‌ل و شوینی خۆی له‌ ده‌سته‌ده‌دات» (یووسفی، ۱۹۹۸: ۸).

نامانجیکی تری ته‌نز کاریگه‌ری و لیکه‌وته‌کانییه‌تی له‌ سه‌ر کۆمه‌لگا. هه‌روه‌ها سیاسه‌تیش ده‌توانی یه‌ کیک له‌و نامانجانه بیته. چون ته‌نزنووس به‌ جۆریگ ده‌نووسیت که کاریگه‌ری له‌ سه‌ر چین و توێژه‌کانی کۆمه‌لگا به‌جی به‌یلت. هه‌ندێ له‌و ته‌نزنووسانه، نه‌ک ته‌نیا کاریان له‌ جه‌ماوه‌ر کردوه، به‌لکوو کاریگه‌رییه‌کانیان گه‌یشته‌وه‌ته ناستی ده‌سه‌لات. «بۆ نمونه له‌ شه‌سته‌کانی سه‌ده‌ی بیستم، ته‌نزنووسیکی به‌ناوبانگ له‌ عیراق هه‌بوو که به‌ شه‌هیدی شوعی ناسراوه. ئەو عه‌بدولجه‌بار وه‌بی، سه‌رکرده‌ی ته‌نزنووسی شیوعی، بوو که ستوونیکی له‌ دوا لاپه‌ره‌ی اتحاد/الشعب به‌ ناوی «کلمه‌ الیوم» هه‌بووه و له‌و گۆشه‌یه‌دا، به‌ شیوه‌یکی ته‌نز ده‌ینووسی. رسته‌کانی ساده بوون، به‌لام مانایه‌کی قوولیان هه‌بوو. ئەم نووسه‌ره‌ تواناییه‌کی به‌رزگی له‌ ده‌ست‌نیشان‌کردنی دیارده‌ی خراپ و نه‌رینی هه‌بووه و بۆ ئەوه‌ی خوێنهر به‌ نامانج به‌سه‌تیه‌وه، بابه‌ته‌کانی به‌ حیکایه‌تی نه‌ته‌وايه‌تی گری‌ده‌دايه‌وه. کاریگه‌ری نووسینه ته‌نز نامیژه‌کانی ئەو نووسه‌ره به‌ جۆریگ بووه، که عه‌بدولکه‌ریم قاسم، سه‌رۆک وه‌زیرانی ئەو کاتی عیراق، گوتویه‌تی: «گولله‌کانی - رأس القریه - عه‌بدولجه‌بار وه‌بی، نه‌ک نووسینه‌کانی عه‌بدولجه‌بار وه‌بی» (وه‌سانی، ۲۰۲۰: ۱۳). له‌وه‌را به‌ ئاشکرای ده‌ره‌که‌وت؛ که ئه‌رک و نامانجی ته‌نز ره‌خنه‌گرته. به‌لام ره‌خنه‌یه‌ک که شکاندنێ نزم و یاساکان و ئەتک‌کردنی به‌رامبه‌ر و شکاندنێ پیرۆزییه‌کان نه‌بی. به‌لکوو مه‌به‌ستیگ بی بۆ باشترکردنی ئەو دۆخه‌ی که له‌ به‌رده‌م نووسه‌ر دايه. نووسه‌ریش له‌ به‌کاره‌ینانی ئەم جۆره ئەده‌به‌ نییه‌تی پاکێ خۆی نیشانی هاو‌نیشتمانیان ده‌دات و ئەو په‌یامه‌ ده‌خاته به‌ر گۆریان که ئەده‌ب، له‌ کۆمه‌لگاوه له‌دایک‌بووه و دوجاریش بۆ خزمه‌تی کۆمه‌لگا ده‌چیته‌وه.

۳-۱- ته‌نز له‌ ئەده‌بی کوردیدا

پیش ئەوه‌ی ده‌رگا به‌ رووی ته‌نز له‌ ئەده‌بی کوردیدا بکه‌ینه‌وه، پێوسته‌ باس له‌ میژووی ئەم جۆره ئەده‌به بکه‌ین. چه‌ند بۆچوونیک له‌م باره‌وه خراونه‌ته‌ روو. هه‌ندیکیان میژووی ته‌نز بۆ ده‌قه ئەده‌بییه کۆنه‌کانی یوونان ده‌گه‌رێننه‌وه، به‌ تاییه‌ت شانۆی کۆمیدیا (برایم، ۲۰۱۴: لینک). «یوونانییه‌کان له‌و جۆره حیکایه‌ته‌ ته‌نز نامیژانه‌یان زۆره و له‌مه‌ر خه‌لکانیک ده‌دوین که به‌ره‌می ماندووبوونی خۆیان ده‌رخواردی کاهینان و ده‌ست و په‌یوه‌ندی په‌رستگای خواجه درۆیییه‌کانیان ده‌دا» (یووسفی، ۱۹۹۸: ۱۲). هه‌ندیکی تر له‌ لیکۆله‌رانی ته‌نز، چیرۆکی ته‌نزی پیکه‌نیناوی و توانج و ته‌شه‌ری سیاسی ده‌گه‌رێننه‌وه بۆ فه‌ره‌نگی هیندی و له‌ ناویشیاندا ناماژه به‌ پنجه‌تنترا^۱ ده‌کن که له‌ کللیه و دمنه‌وه وه‌رگیراوه و له‌ودا چیرۆکی گه‌مژیه‌کانی بره‌هه‌منان^۲ هاتوه. به‌ره‌میگی تریش که ناکریت له‌ بیر بکریت ئۆقیانووسی ته‌فسانه‌یه، که به‌ زمانی سانسکریتی له‌ نیوه‌ی پانزده‌هه‌می زایینی له‌ لایه‌ن سومیدی^۳ وه‌ نووسراوه. به‌شی زۆری ئەم چیرۆکه ته‌نزه کۆنانه، گه‌مژیه‌ی گه‌مژان ده‌ره‌دخات و خه‌لک کاته‌کانی خۆیانیان پی به‌سه‌ر بردوه و بوونه‌ته ده‌سته‌چیله‌ی گوی ئاگردانی ئەو زه‌مانه‌ دوورانه که بواره‌کانی سه‌رقال‌بوون تییاندا که‌م بوون یان هه‌ر نه‌بوون. له‌ ئەده‌بیاتی ئیرانی‌شدا، له‌مه‌ر گه‌مژیه‌ی گه‌مژان گه‌لینگ هاتوه. له‌ سه‌رده‌می ساسانییه‌کاندا هه‌ژمونیی ئەده‌بیاتی هیندی بۆ ناو ئیران سه‌ره‌و لیژ بووه‌ته‌وه و ئیرانییه‌کان ئەوه‌ی که له‌ گه‌ل میزاجی خۆیاندا ده‌هاته‌وه ره‌نگ و بۆیه‌کی ئیرانیان پی‌ده‌دا و تیکه‌لی ئەده‌بیاتی خۆیانیان ده‌کرده‌وه. دوا‌ی سه‌ره‌له‌دانی و فراژووبوونی ئیسلام، چیرۆکی گه‌مژان، رینگای خۆی له‌ نپو شیعری شاعیران و مه‌عاریفی ئیراندا کرده‌وه.

¹ Tantric Puja.

² Brahmanan.

³ Somya.

مه ولانا جه لاله دینی رۆمی، عارفی ناودار، مه سنه و بیه که ی خۆی له سهر ئه و شیوازه دارشتوه و روالهتی گه مژیهی که بیه و ئاره زوویازی پی ده رختوه. تهنز له ئایینی ئیسلامیشدا بایه خی پی دراوه و تهنانهت قورئان-ی پیروزی پش گوی نه خستوه. پیغه مبهری ئیسلام (د.خ)، وه کوو به کاربردنی ئوسلووبی تهنز، له وهلامی پیره ژنیکدا که پرساری چونه به ههشتی خۆی لی کردبوو فهرمووی: «پیره ژن ناچنه به ههشت» و پیره ژن دلگران ده بیته. پیغه مبه (د.خ). بانگی ده کاتهوه و پیی ده فهرمی: «بۆیه وام پی کوتی چون؛ کهس به پیری ناچیتته به ههشت. به لکوو هه موو گهنج ده بنه وه» (هه مان، ۱۳).

له زۆریه ی ولاتاندا تهنز نووسین لووتکه ی ههره به رزی ئه ده بیاتی گرتوه. له سهر ئاستی تاکه که سیش نمونه ی چه ندین ئه دیب و نووسه ری بواری تهنز له ئاسمانی ئه ده بیاتدا ده رهوشیتته وه. بۆ نمونه: عه زیز نه سین، به یه کیک له باشتین نووسه ره کانی جیهان دناسریت و یه کیکه له لووتکه کانی ئه ده بی تورکی، به تایبه تی له بواری تهنز و نووسینی کۆمیدای ره شدا. عه زیز نه سین شیوازی نووسینه کانی زۆر ساده بوون و واقعی تورکیای نووسیه ته وه. تهنزه کانی ئه و بۆ زۆریه ی ههره زۆری زمانه زیندوووه کانی دنیا وهر گێرداون و له ولاتی ئیمه ناویانگی زۆری پیدا کردوه. ههروه ها له ئه ده بیاتی جیهانیدا کهس نییه شان له شانی گۆنته ر کراس بدا. ئه و خاوه نی کتیبی ته پللی ته نه که یه که خاوه نی خه لاتی نۆبله له به شی ئه ده بیاتی تهنزدا و به کوردیش وهر گێرداوه ته وه. (هه مان، ۱۴)

تهنز له ئه ده بی کوردیدا، وه کوو که رهسته ی لی کۆلینه وه، که مترین ناوپی لی دراوه ته وه. به لام وه کوو خودی ئه ده ب، ئه وه ی که پیی ده کوتریت ئه ده بی تهنز، له ئه ده بی زا ره کی و له ناو شیعی چه ندین شاعیر و تهنانهت له ناو په خشانیشدا به رچاو ده که ویت. «بۆ نمونه ئه گه ر بگه ر پینه وه به ناو نووسین و ده که کانی شاعیر و نووسه ره کۆنه کاندا، که م تا کوتریتک ده قی تهنزیمان هه بووه بۆ وینه حاجی قادر و مه وله وی و نالی و گۆران و هتد، که به شیوه ی وینه ی شیعی له شیعه کانیاندا ده بی نیته» (عه بدولا، ۲۰۱۸: لینک).

یه کیک له پرسه گرینگه کانی جیگه و پینگه ی تهنز له ئه ده بی کوردیدا ئه وه یه که؛ بۆ چی تهنز نه بووه به ئه ده بیکی سه ره خۆ؟ یه کیک له تایبه تمه ندیه دیاره کانی تهنز ره خنه یه. ئایا شاعیران و نووسه رانی کورد نه بیان توانیه بین به ره خنه گر؟ یان ئاگاداری ئه م جۆره ئه ده به نه بوون؟ ئایا ئه ده بی تهنز ه یچ پله یه کی نه بووه لای ئه وان؟ میژووی ئه ده بی کوردی به پیی قۆناغه یه ک له دوای یه که کان، له ناوه رۆ کدا هه لگری تی روانینی جیاواز بووه و له کوئی پیویست بووبه ده قی ره خنه یی بوونی هه بووه. به لام نه گه یشتوه به ئه و ئاسته ی که ئه ده بیکی سه ره خۆ بوویته و پیی بکوتریت؛ ئه ده بی تهنز. «میژووی ئه ده بی کوردی له سه ده ی بیسته مدا زۆرتین تهنزی له خۆ گرتوه. به تایبه تی به شیکی زۆرتری شیعی دوای جهنگی جیهانی یه که م و شیعی شاعیرانیک وه کوو: بیکهس، قانیه، ئه خۆل و شیخ ره زای تاله بان، پر بوون له تهنز و هه جو. جگه له وه، هه ر له و سه رده مه دا، به دهر له شیعی، به شیکی تهنز و به سه ره اته سه بر و سه مه ره کان به شیوه ی په خشان بوونی هه بووه. بۆ وینه: رسته ی سرواری، به ره مه می عه لئه دین سه جادی. ئه م سه ده یه، له میژووی ئیمه دا، سه ده ی گواسته وه ی ئه ده بیاتی تهنز له تهنزی زا ره کییه وه بۆ تهنزی نووسراوه به ئه ژمار دیت» (وه تمانی، ۱۳۹۵).

بوونی ئه و جۆره ده قانه له ئه ده بی کوردیدا به و مانایه نییه که شاعیران و ئه دبیبانی کورد ئاگاداری ئه م جۆره ئه ده به بوون و شیعیان بۆ ئه م مه به سه ته نووسیه. به لکوو وه کوو ئامرازیک بۆ ره خنه گرتن به کاریان هیناوه. ئه م جۆره شیعه رانه له ئه ده بی کوردیدا، به تایبه ت له ئه ده بی زا ره کیدا به شیوه ی رسته ی کورت و شیعی و پاشان به شیوه ی په خشان دهر که وتوون. «شایه نی باسه زۆریه ی نووسه ر و ئه دبیبانی کورد، توانای خۆیان بۆ شیعی و رۆمان و چیرۆک ته رخان کردوه و زۆر که متر لایان له ئه ده بی تهنز یان ساتیر کردوه ته وه. هه ر بۆیه له مهیدانی ئه ده بی کوردیدا، هه ر نووسه ر و ئه دبیبیک ناوی خۆی لی دهنریت، وه ک شاعیر و رۆمان نووس و چیرۆک نووس. به لام که متر ناوی تهنز نووسمان گوی لی دهنریت. ئه مه ش وای کردوه که ئه وانه ی تهنز یان ساتیر دهنوسن ده گمه ن بن» (وهسانی، ۲۰۲۰: ۱۳). به لام ئیستا به هۆی کرانه وه و ئاگادار بوونه وه یه ک که له نیوان ئه ده بی گه لانی جیهاندا هه یه،

Archive of SID

تەنز لە ئەدەبی کوردیشدا لە سەرەتایەکی ساوا دایە. لەوانەییە بەشیکی سەرەکی ھۆکاری پاشکەوتووویی ئەم جۆرە ئەدەبە لە نەتەوی کوردا بۆ ئەوە بگەرێتەووە کە ئەم ئەدەبە بریتییە لە رەخنەگرتن و دەسەڵاتی سیاسی لە ھەر قۆناغێکدا بووێت ھەولێ بەرتەسکردنەوی ئازادییەکانی ئەم جۆرە رەخنەیی داوێ. ھەر بۆیەش ئەم جۆرە ئەدەبە بەرەو کزی و لاوازی ھەنگاوی ناوێ. د. شیرکۆ پێی وایە: «ئازادی پێوێرکی گرینگە بۆ ئەم جۆرە ئەدەبە» (عەبدوللا، ۲۰۱۸).

وێک زاری ئامازەیی بۆ کردووە، «لە کۆتایی سییەکاندا بەدیاری کراری لە ساڵی ۱۹۳۹دا، محەمەد مستەفا کوردە، کتیبی مەلا مەزبۆورە دەنووسیت و بۆلای دەکاتەوێ. پاشان لە ساڵی ۱۹۴۷ حاجی توفیق بەگی پیرەمێرد، کتیبی گالتهوگەپ بۆلای دەکاتەوێ و لە ساڵی ۱۹۵۳ش عەلەئەدین سەجادی (۱۹۸۴-۱۹۰۷) یە کەم بەرگی رشتەیی سرواری بۆلای دەکاتەوێ، کە دواتر ھەشت بەرگی دیکەیی بە دوا دادی و دەپیتە یەکیک لە دەوڵەتمەنترین کتیبەکانی بواری تەنز لە ئەدەبیاتی کوردیدا. بەلام لە دواي راپەرینی ۱۹۹۱، وەکۆو زۆر بواری دیکە، ھەولێکانی نووسینی تەنز و کۆمیدیا، چ لە رێی وەرگیران پیت، یاخود لە رێی نووسین، فراوانی زیاتری بە خۆیەوێ بینی» (۲۰۱۸: ۲۷). بە خۆتندنەوی ئەو بەرھەمانەیی کە باسمان کرد، دەرە کەوتی کە تەنز کەرەستەیی کە سەرەکی لای نووسەرەکانیان نەبوو، بەلکۆو بەشیکی زۆری ئەو نوسراوانە دەچنە خانەیی ئەدەبی پیکەنینەوێ. کە ئەمەش تاییبەتمەندییە کە لە ئەدەبی تەنزدا، نەک ئەدەبیکی تەنزێ تەواو. کەواتە ئەم بەرھەمانە زیاتر گالتهوگەپ و قسەیی نەستەق و پەند و بەسەرھات و سەرگوزشتەیی بەشیکی لە ژبانی خۆیان بوو. بۆ نمونە پیرەمێرد لەمەر بەرھەمانە کەییەو؛ گالتهوگەپ دەپیت: «ئۆخەیی خوایە ئەو مەنم و دانیشتووم بە زبانی کەیی خۆمان لا پەرەیی زیندە گانییەکانی ئیلە کەم دەنووسمەو؟! بۆ مەن چی لەوێ خۆشتەر... ھاتم لە پێشەوێ گالتهوگەپم لە ژبان و ژین ھەلێژارد و فورمە فورمە لە چاپی ئەدەم و دەیی فرۆشم» (پیرەمێرد، ۱۹۴۷: آ). ھەر وھا عەلەئەدین سەجادی لەمەر بەرھەمانە کەیی؛ رشتەیی سرواری دەپیت: «قەومەکانی تر ھەموو شتیکیان کوتوو و نووسیوانەتەوێ. ئیتر چاک بووین یان خراب نەیان ھیشتووێ سەریان تیا بچن. منیش لەبەر ئەمانە ھاتم لەم سەرگوزشت و پەندانە بە ئەندازەیی دەسەڵات و بگرە زیاتر لە دەسەڵاتی شەم لێ کۆکردنەوێ و حەزم کرد لەم رەوشەوێ کتیبیکمان بپیت» (سەجادی، ۱۹۵۷: ۵).

لە ئەدەبی کوردیی کوردستانی عێراقدا، بەدیاری کراری دواي راپەرین، ئەگەر ئێمە باسی تەنز و تەنز نووس بەکەین ناپیت عومەر یوسفی فەرمانۆش بەکەین. بە پێی زانیارییەکانی ئێمە، ئەو یە کە مەین کەسە کە دواي راپەرین یە کە مەین نامیلکەیی خۆی بەناوی گۆنگەل (یوسفی، ۱۹۹۱: ۱) نووسیوێ و ئەم بەرھەمانە بە تەواوی دەچیتە خانەیی ئەدەبی تەنزەوێ. جگە لەم بەرھەمانەیی، چەندین بەرھەمانە تریشی ھەییە و تا ئیستاش ھەر بەردەوامە. نووسەر دەپیت: «تەنز لە وەلاتی کوردەواری خۆشماندا لە سەرەتایەکی زۆر ساوا دایە و گەشەییەکی وای نە کردووە. وەکۆو نامیلکەیی سەر بەخۆ، تا ئیستا جگە لەو سێ نامیلکەیی مەن؛ سەردانی سیاسەتمەدار، گۆنگەل و پاسە کەیی قەلادزی، کە ئەوانیش بچ کەم کۆزری نەبوون، شتیکی دیم و بەرچاوی نەھا توو» (یوسفی، ۱۹۹۸: ۱۱). لە بەرھەمانەیی زۆری شاعیران و نووسەرانی کورددا، چ لە رینگای شیعەرەوێ یان پەخشان، بە ھۆی ئەو بارودۆخەیی کە شاعیران و نووسەرانی کورد پێیدا تی پەرین، بابەتی رەخنە بەشیکی بوو لە ناوەرۆکی بەرھەمانەکانیان. ئەم جۆرە رەخنە جار ئاراستەیی داگیرکەر یان دەسەڵاتی خۆمالی کران یان زۆرجار رەخنەگرتن بوو لە دابونەریتە ناشیرین و باوێکانی گۆمەلگاکیان و ھیندیک جاریش رەخنەگرتن بوو لە توێژ و چینیەکانی کۆمەلگا؛ وەکۆو مەلا و شیخ و دەوڵەمەند و ناغا و دەر بەگەکان. ھەر وھا بەشیکی زۆری ئەم رەخنە لە رینگای تەنز و گالتهوگەپ و زۆرجاریش بە شیوێ ھەجو دەر براون.

۳-۲- لایەنی پراکتیکی تەنز لە چیرۆکەکانی پیکەنینی گەدای حەسەن قزلیجی دا

پیکەنینی گەدا دەستەوازییە کە کە راستەوخۆ بە دواي ناوی نووسەر؛ حەسەن قزلیجیەوێ دیت، کە بریتییە لە کۆمەلە چیرۆکیکی کورتی رپالیستی کە بەیە کدادانی چینیەکانی ناو کۆمەلگای کوردی باس دەکات. حوسەین عارف، لە وتاریکیدا

به ناوی «حسه‌ن قزڵجی له پیکه‌نینی گه‌د/دا» ده‌لێت: «پیکه‌نینی گه‌د/دا که‌ی حه‌سه‌ن قزڵجی، ئە‌ده‌ییکی به‌ مانایه‌ک چینه‌یه‌تییه‌. ئە‌ده‌ییکه‌ که‌ نووسه‌رده‌ی به‌ ناگا و هۆش و هۆشیارییه‌وه، به‌ پینی نه‌خشه‌ی رێبازیکی ئایدۆلۆژی تایبه‌تی و بۆ ئامانجیکی چینه‌یه‌تی نووسیه‌تی. واته‌؛ ئامانجی پشت‌گیری کردن له‌ چینی‌ک و به‌ گژداچوونی چینیکی تر. ئە‌وه‌ دوو چینه‌ کامانه‌ن؟ یه‌ که‌میان: چینی چه‌وساوه‌کانه‌.. چینی زه‌حه‌ت‌کیشانی لادێ. دووه‌میان: چینی چه‌وسینه‌ره‌کانه‌. چینی دهره‌به‌گ و له‌ گه‌لیدا رژیکی کۆنه‌په‌رست، به‌ داموده‌زگا کانییه‌وه. ژماره‌ی ئە‌وه‌ چیرۆک‌نووسانه‌مان که‌ له‌مه‌ر زه‌حه‌ت‌کیشانی لادێ و ژبانی سه‌خت و پر له‌ کوپه‌وه‌رییان و هه‌روه‌ها زۆر و جه‌ور و سه‌ته‌مکاریی بازرگانه‌ چاوچنوکه‌کان و ناپاکی و بی‌ویژدانیی کاربه‌ده‌سته‌ کۆنه‌په‌رسته‌کانه‌وه‌ به‌ره‌مه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌داوه، که‌م نین» (قزڵجی، ۲۰۱۳: ۳۵۰).

به‌ خویندنه‌وه‌ی ته‌واوی چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینی گه‌د/ای حه‌سه‌ن قزڵجی، له‌وه‌ تێده‌گه‌ین که‌ شوین و کاره‌کنه‌ره‌کانی ئە‌م کورته‌ چیرۆکه‌کانه‌ هی ناو کۆمه‌لگه‌ی کورده‌وارین و رۆلی کاره‌کنه‌ره‌کان، رۆلی چینه‌ جیاجیاکانی ناو کۆمه‌لگان. «پاله‌وانی چیرۆکه‌کانی قزڵجی، هیچ کامیان بۆ خویندنه‌ری کورده‌ناسیاو نین و هه‌موویانی له‌ چین و توپه‌ره‌کانی کۆمه‌لی کورده‌واری هه‌لبژاردوه‌وه. کاره‌ساتی ژبانی وانی به‌ کوردییه‌کی ساکار، به‌ زمانیک که‌ هه‌موو کوردیکی نه‌خویندنه‌وار و ساویلکه‌ لێی حالی بی، شی کردوه‌ته‌وه‌. خویندنه‌ری کورده‌تێده‌گا؛ که‌ مامۆستا قزڵجی تا چ راده‌یه‌ک شاره‌زای زانستی دهره‌ووناسییه‌ و چۆن رۆحی پاله‌وانه‌کانی ناسیوه‌ و چووته‌ ناخی هه‌ناو و دهره‌وونیاوه‌» (هه‌مان: ۱۷).

له‌ خویندنه‌وه‌ی چیرۆکه‌کانی قزڵجی‌دا، شتی‌ک که‌ سه‌رنجی خویندنه‌ر راده‌کیشیت ئە‌وه‌یه‌؛ که‌ خویندنه‌ر له‌ ناوه‌راستی پیکه‌نین و گریان ده‌خولیتته‌وه‌ و زۆر جار ئازار و مه‌ینه‌ت دای ده‌گریت. به‌لام له‌ ناو پیکه‌نین بۆ لای خۆی ده‌کیشیت و خویندنه‌ر ده‌یه‌وه‌ی پیکه‌نیت و بی‌ئوقره‌یی بالی به‌ سه‌ردا ده‌کیشیت. ئە‌وه‌ی که‌ گرینگه‌ ئە‌وه‌یه‌؛ که‌ هیچیان له‌ ناو هیچیاندا ون نابن. هه‌روه‌ها خویندنه‌ر له‌ ته‌واوونی خویندنه‌وه‌ی هه‌ر چیرۆکیندا، وینه‌یه‌کی جوولای بۆ دروست ده‌بیت له‌ نیوان به‌زه‌یی و توورپه‌بووندا. زۆر جار پیکه‌نین و توورپه‌بوونه‌ کانی له‌ رینگای ره‌خنه‌ی شاروه‌ی کاره‌کنه‌ره‌کانه‌وه‌، به‌رامبه‌ر به‌ زوڵم و سه‌تم و کۆنه‌په‌رستی و فرته‌فیلی ئاغا و دهره‌به‌گ و مه‌لا و دهره‌ویش و کاربه‌ده‌ستی داموده‌زگا کانی حکومه‌ته‌وه‌ دهره‌په‌ردیت.

کاتی‌ک ده‌لێن پیکه‌نین، مه‌به‌ست پیکه‌نینیکی گالته‌جاری و بۆ کات به‌سه‌ربردن و سه‌رقال‌بوون و خۆشی نییه‌. به‌لکوو مه‌به‌ست پیکه‌نینیکی تاله‌. پیکه‌نینیک بۆ دیاره‌ ده‌زێو و ناشیرینه‌کانی ئە‌وه‌ سه‌رده‌مه‌ی مرۆفه‌کان! وه‌ک چۆن هه‌مین موکریانی له‌ پیشه‌کی بۆ کۆمه‌له‌ چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینی گه‌د/دا ده‌لێت: «خویندنه‌ر پاش خویندنه‌وه‌ی زۆریه‌ی چیرۆکه‌کان پیکه‌نین ده‌یگرێ. به‌لام چ پیکه‌نینیک؟ پیکه‌نینیکی تالتر له‌ که‌ره‌» (هه‌مان). پیکه‌نین سه‌رتاپای چیرۆکه‌کانی گرتوه‌وه‌. نووسه‌ر زۆر شاره‌زایانه‌ ناویشانی پیکه‌نینی گه‌د/ای بۆ کۆی چیرۆکه‌کانی هه‌لبژاردوه‌وه. ئە‌گه‌رچی ناویشانی یه‌کیک له‌ چیرۆکه‌کانه‌، به‌لام گواسته‌نه‌وه‌ی بۆ ته‌واوی چیرۆکه‌کان به‌ مه‌به‌ست بووه‌ و ده‌یه‌وه‌ پیکه‌نینی ته‌واوی چیرۆکه‌کانی ترمان پێشان‌بدات. «ئه‌رکی ناویشانی زۆر گرینگه‌ له‌ چیرۆکدا. چون کله‌ی چوونه‌ ناوی هه‌ر بابه‌تیکه‌ و به‌هایه‌کی هه‌ماناسی هه‌یه‌ و نوینه‌راهه‌تی ده‌ق و رووکاری ده‌ق ده‌کات. توپه‌ره‌انی ئە‌ده‌بی پێیان وایه‌ ناویشانی په‌یامیکی زمانه‌وانییه‌ به‌ ناسنامه‌ی ده‌قه‌که‌ و دهره‌خه‌ری ناوه‌رۆکی ده‌قه‌که‌ داده‌نرێ و سه‌رنجی خویندنه‌ر راده‌کیشێ و به‌ گوپه‌ی جووری بابه‌ته‌که‌یه‌» (زراری، ۲۰۱۸: ۲۷).

«حسه‌ن قزڵجی وه‌ک چۆن ناوه‌رۆکی چیرۆکه‌کانی به‌ گشتی باس‌و‌خواسی زه‌حه‌ت‌کیشانی لادیه‌ و ئە‌مه‌یان پێوه‌ بووته‌ نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تی، هه‌روه‌ها گالته‌جاری و ته‌وس و پلارتی‌گرتنیش به‌ گشتی بووته‌ نیشانه‌یه‌کی تایبه‌تی به‌ شیوه‌ی نووسینه‌یه‌. قزڵجی ده‌بیت به‌ که‌میان چیرۆک‌نووسمان که‌ له‌ شیوه‌ی دهره‌په‌ریندا، ئە‌م رێبازه‌ی له‌ لا جی‌گیر ده‌بیت و له‌ سه‌ری ده‌پوا» (قزڵجی، ۲۰۱۳: ۳۷-۳۵). هه‌ولێ ئه‌مه‌ش له‌وه‌ ده‌سته‌نیشان‌کردنی ته‌نزه‌ له‌ چیرۆکه‌کانی پیکه‌نینی گه‌د/دا. به‌لام بۆ ئە‌وه‌ی توپه‌رینه‌وه‌ که‌مان درێژ نه‌بیتته‌وه‌، ته‌نیا ئە‌وه‌ چیرۆکه‌کانه‌ وهرده‌گرین که‌ تێیاندا ته‌نز به‌هێژه‌. ئە‌م چیرۆکه‌کانه‌ بریتین له‌مانه‌: پیکه‌نینی گه‌د/ا، عاده‌تی بازاڕ، بیه‌ینه‌ ئە‌، ما ناوی مه‌به‌، خه‌ملی په‌موو، سه‌رفه‌تره‌.

ئەم چیرۆکە باس لە کارەکتەر؛ ھەممە رەشی جووتیار دەکات کە لە گوندەووە بۆ شار، بە مەبەستی دۆزینەوێ کار و پەیداکردنی پارە کۆچ دەکات. ئەم جۆرە کۆچانە پرسیکی گرینگ بوون و بەردەوام بوونیان ھەبوو. جی‌ھیشتنی شارەزور و رۆیشتنی ھەممە رەش لە برسان بۆ ھەڵبەجە، داوی ئەوێ ژنەکە و کورەکە و مردن، چاری ناچار بوو. ھەرۆک گێرەر دەلیت: «پاش چەند رۆژ ھەممە رەش لە ھەڵبەجەو سەری ھەلدا. بەم ھالەو دەچوو ناو بازار داوای کاری دەکرد. بەلام کاری چی؟ خەلک کرێکاری دەویست ھەر لە بەیانییەو تا رۆژتاوا پشوونەدا و وەکوو خولخولە ھەل خولج. گەلج لەوانە بۆ کرێکار دەگەرێ، کە ھەممە رەش داوای کاری دەکرد سەریان رادەوێشان و دەرۆیشتن. لەبەر خۆیانەو دەیانکوت: «کرێکاری چاک! نۆری ئەوێ بە کارەمدا بمری، کفن و دفنی تۆش بە ریشەو بی!» «(ھەمان: ۲۰). لێرەدا چیرۆک‌نووس تانە لەو یاسا ناشیرین و دزیوانە دەدات کە لە شاردا ھەبێ؛ بی‌بەزبێ و بی‌رەحمیی خاوەنکار و دەوڵەمەندەکانی شارە بەرامبەر بە کرێکارەکان کە دەبیت وەکوو خولخولە لە بەیانییەو تا ئیوارە بۆیان ھەلخولین. چیرۆک‌نووس وێنە ئەو دیاردە ناشیرین و نالەبارانە شارمان بۆ دەگوازیتەو و پێشانمان دەدات کە خاوەنکارەکان چەند چاوچنۆک و رەزێلن.

ھەممە رەش، کەسایەتی چیرۆکە کە، ماوێیەکی زۆر لە ھەڵبەجە بۆ کار دەگەریت و نایدۆزیتەو. ئەگەرچی ھەمیشە لە گوند وا فێربوو بە دەستی خۆی کار بکات و رەنجی شان و بازووی خۆی بخوات، بەلام نەبوونی کار و برسییەتی تینی بۆ دینیت و لە ھەلی بە دەست‌ھینانی کار و پەیداکردنی بژێوی ژیانی، ناچار دەبیت دەست‌پان‌بکاتەو و ببیت بە سۆلکەر و فێری گەدایی دەبیت. گێرەر دەلیت: «ھەممە رەش بە درێژایی ژیانی کورپی ناو مەزرا و شیناورد بوو. بە شان و باھووی خۆی ژیاوو. ئەو گەوزی ئەو لە دەرەو دەدا دیوێشان کەم پالەوان ھەبوو بیوھشی. ئیستا کە تووشی رۆژنکی ناوا رەش ھاتبوو وای وەلام بدەنەو، کرە لە جەرگییەو دەھات. ئانەکانی وەرندەگرت و ھەموو جارێ دەیگوت: لالۆ! من گەدایی ناکەم. داوای کار دەکەم. بەلام ناگری برسییەتی کە بلێسە سەند، ئازا و خوێری وەکوو یەک دەسووتین. کە زانی کەس بە کرێی ناگری، ناچار چەند ئانەییەکی وەرگرت و دوو سی کولێری کرێ» (ھەمان).

ئەو ھەل‌گەرانیەو ھەممە رەش لە کەسیکەو کە سەردەمیک بە پەنجە و دەست و بازووی خۆی نان و بژێوی ژیانی خۆی پەیدا دەکرد و ئیستاش لە ناچاری و ھێرش برسییەتی گەدایی دەکات، ھەرۆھا ھەلۆستی خەلکی شار لەمەر ھەممە رەش، پەيامی چیرۆک‌نووس. چیرۆک‌نووس وێنە ئەو دیاردە دزیوانە بۆ دەکیشیت؛ کە تا ئیستاش سیستەمی دەرەبەگایەتی چۆن مرۆفی کردووتە کۆیلەیی خۆی و رەخنە توند لەو دەگرت؛ کە لە سایە ئەم جۆرە سیستەمەدا ھەزارەکان لە ھەر جێگە یەک بن ھەر ھەزارن. جگە لە برسییەتی، کیشە شۆینی مانەو ھەروێش بەرۆکی ھەممە رەش بەرنادات. لەم ھەموو شارە گەورەییە کەسیک نییە بیگرتە خۆی و شۆینیکی بۆ دا بین بکات. شۆینیکی ھەر ھیچ نەبیت لە ناستی ریزی مرۆف بوونیدا بیت. پاشان ھەممە رەش ناشنایەتی لە گەل کەسیکی ھەزار پەیدا دەکات و کابراش ئەوێ شک دەبات؛ ھەر تەنیا ئەو ھەمامیە کە ھەزارە کە توونی لێ تاو دەدات. شۆینیکی کە شایستە ئازەلە کانی نییە. ھەرۆک گێرەر دەلیت: «وێ کە شۆین گەرێکی چاک شۆینی دوو کەلی ھەلگرت تا دۆزییەو. دوو کەلە کە لە کونیک رەشی گەورە و وەکوو ئەشکەوت دەھاتە دەری. خۆی کرد بە کونە کەدا. لە ناو چەردووکەدا تارمایی کابرایەکی دی کە پەیتاپەیتا ئاگرە کە خۆش دەکرد. سلاو و ماندوونەبوونی لێ کرد و پرسی:

«-لالۇ ئەم ئاگرە چىيە و بىچ وچان ھەر خۇشى دەكەي؟»

ئاگر خۇشكەر كوتى: براكەم ئەمە توونى حەمامە. كارى من ئەوئە ئەم توونە تاودەم.

حەمە رەش: لالۇ وەرە پىاوتەتى بکە لە رىي خودادا جىم بکەرەو شەو لىرەدا بجاوئەمەو. با لە سەرمانا رەق نەبەمەو.

تونوچى: برالە توونى حەمام پارانەوئە بۇ چىيە؟ وەرە ھۆ لەو قوژبە پال كەو» «(ھەمان: ۲۱).

جارىك پارانەو بۇ پەيدا كەردنى ناننى گەدايى و جارىك پارانەو بۇ دەست كەوتنى شوئىكى لەم شىوئە لەم شارە گەورەبەدا، پىشاندانى پىسى و بىچ بەزەبى پىاوانى شارە. بەلام بەيەك گەيشتى دوو ھەزار لەو شوئەدا ئەوئەمان بىچ دەلئەت؛ كە چۆن كەسانى تىرش قوربانى دەستى ئەم بازارگان و دەولەمەندانەي شارن. حەمە رەش بەم شىوئە؛ داوى ماوئەبەك مانەو لەم شوئە، لە رۆژىكى زۆر ساردى زستان كە بە فر كړئوئە دەكرد، ديسان ھەرەك رۆژانى پىشوو، برسپىيەتى تىنى بۇ دىئەت و بە ھۆئە ئەم سەرمايە شەو ناتوانى بچىت بۇ بازار. كەواتە ناچار دەبىت بۇ پەيدا كەردنى ژەمە خواردىك ئەمجارە روو لە مائە دەولەمەندىك بكات. وەك گىرەر دەلئەت: «لىفە شەرەكەي بە شانیدا دا. دەستى دا گاگۆلكە كەي و لەق لەق كەوتەرى. ئەوئەندە بايە كە راي دەوئەشاندا، بە فرەكە بۆيە سىپى تى ھەل دەسوو. فايدەي نەبوو. سەرتاپا دەنگوت لە قىرت ھەلكىشاو. رەشاوى لىچ دەچۆراو و بە داويدا خەتىكى رەشى لەسەر لاپەرەي بە فرى سەر زەويە كە دەكىشا. بەلام لەو وەختەدا كى ھەبوو ئەوئەندە ورد بىچ، ئەم خەتە بخوئىتەو و بەسەرھاتى ئەو تى بگات» (ھەمان).

ئەو رەوئە كە ھەر كەسىك كىشەي بىنىنى نەبىت، دەتوانىت رەنگى رەش لەسەر رەنگى سىپى بە ئاسانى بىنىت. وەك چۆن دەتوانىن تالە موويەك لە ناو ماستدا بىنىن. بەلام مەبەستى چىرۆك نووس لەو گەورەترە كە دەلئەت: «بەلام لەو وەختەدا كى ھەبوو ئەوئەندە ورد بىچ، ئەم خەتە بخوئىتەو و بەسەرھاتى ئەو تى بگات» (ھەمان). ئەمە رەخەنەي كى زۆر توونە لە دەولەمەندەكان و سكتىرەكانى شار كە ئاگان لە سكى برسى ھەزارەكان نىيە. وەك چۆن لە بەشى كۆتايى چىرۆكە كە ئەو وەلامەمان دەست دەكەوتت. بەم شىوئە كۆتايى بە چىرۆكە كە دىت؛ كاتىك حەمە رەش دەگاتە بەر دەرگاي مائە دەولەمەندىكى شار، مالىكى رووناك و بەرز و جوان و گەرم و ھەوشەيە كى گەورە و دەرگايە كى سەوز و جوان، لە دەرگا دەدات و گەورەي مالىش بە دەرگاوان دەلئەت: ئەو كىيە؟ دەرگاوانى مال، كە ناوى سەعەيە و كابرايە كى سەرزەيە، دەرگا كە دەكاتەو و دەلئەت:

«بەگم بىژم چى! داوئەلئە رەشە، وا ديارە گەدايە.

حەمە رەش كوتى: خىرومەند! خوا نەبىرى، فرە برسپىمە، دوو نام بەدەن.

سەعە قىژاندىنى بە سەريدا: برۆ بە رىي خۆتەو كابر! خانم لە مال نىيە. چۆتە حەمام».

حەمە رەش سەرنجى بەژن و بالاي سەعەي دا. لىو ھەرچە كانى تا لاي بناگوئى لىك ترازان. ئەگەر ئىنسانىكى ساغ و تىر و تەسەل بوايە زوو دەزانرا خەرىكە پىبەكەن. بە دەنگىكى كتوپرەو گوتى: كورە، جوان خاسەكە، خاسبان وتوو ھەر كەس گوتت لە ھەمانەي خۇئە ئەژمىرى. تو گوتت پىو نەبوو، من داواي نام كەرد. خانمى چى؟ من برسپىمە. شتىك گەرە كە بىخۆم. شتىك گەرەك نىيە گەمەي لە تە كا بکەم» (ھەمان: ۲۳). پىشاندانى ئەم وئە كارىكاتىرەي نىوان حەمە رەش و سەعە سەرز، لە كاتى ئەم گەتوگۆيەدا، ھەم وەلامىكە بۇ بەشى سەرەو كە كوتمان تىر ئاگان لە برسى نىيە، ھەم خالىكە كە ئىمە دەخاتە پىكەننەو. بەلام پىكەننىكى تال بەو ياسا رزىو و بۆگەنانەي كە حەمە رەش و ھەزارانى وەك حەمە رەشيان كەردووتە كۆيلەي دەولەمەندەكان.

رووداوه کانی ئەم چیرۆکە لە بەغدا و لە ناو جەرگەیی شاردا، کە پێی دەوترێت بازار، پروودەدا. باسی پرۆالەت و شیۆه و عادهتی بازارێ بەغدا ی ئەو سەرەدەمە یان نمونەیی وەرگرتنی ژێانی شارستانییهت دەکات. کورتەیی ئەم چیرۆکە باسی بازارگانه چاوچنۆکە کانی شار دەکات کە چۆن بەردەوام لە هەولێ ناهەوی داوان بۆ کرپارەکانیان. هەرۆهە باس لە راوکهەر و باخەل بره کانی شار دەکات کە چۆن بە بە کارهینانی مەتر و تەرازوو، نیچیرەکانیان راو دەکەن. وەک گێرەر دەلیت: «بازار هەمووی سپیه و حەشاره بە تەنیشت یه کەوه. لە هەر حەشاریکدا راوکه ریک دەستی داوتە چەکی نیوگەز، یان تەلەیی تەرازووی ناوتەتەوه و خۆی مات داوه. نیچیر وەک لافاو لەو سەرۆه بە ساخی دین و لەو سەرۆه کە دەرەچن، هی وایان هەیه نیوگەز گیرفانی دپروه و هی واشیان هەیه کیسه کەیی بە تەلەوه بووه» (هەمان: ۲۳).

پێشان دانی ئەم وێنەییە و ڕەخنە گرتنیکی تونده لە جوولەیی کارەکتەرەکان و هیما و نیشانه کانی بەرەدەستیان، هەرۆهە لە فرت و فیل و نامەردی و ناپیوی خاوەن خانەکانی بازار و کیشە کانی شار و لە ناویشیاندا کیشەیی بازار. ئەم ڕەخنە گرتن و تەنز و پلازیتینگرتن، چینی بورژوا و هەلوێستی ئەوان لە بەرامبەر بە خەلکە ئاساییه کە دەست نیشان دەکات. بۆ وێنە گرتنی ئەم جۆره لە واقیعی شار، نمونەیی بە بازارگانیکی چاوچنۆک هیناوتەوه، کە ئەویش عەبدولقادر ئەفەندییه. سەرکۆنە کردنی عەبدولقادر ئەفەندی و نمونەیی عەبدولقادرە کانی تر لە ناو چیرۆکە کەدا، لە ڕینگای چەندین دەستەواژه دەرپر دراوه کە لە هەمووی گرینگتر مشکی سەر خەزێنەییە و خانە کەشی بە کونەمشک دەشوبهیتن. هەرۆهە دەستەواژهی دز و چەندین نازناوی تریش. پاشان هەر لەم چیرۆکەدا باسی هەلوێستی عەبدولقادر دەکات وەک خاوەن کار، زاکیڕ وەک حەمال و میرزا وەک کاتب. ڕووی راستەقینەیی بازارگان و چاوچنۆکە کانی لە بەرامبەر بە هەزارەکان هەل دەمالن. ئەم وێنە ناشیرینە کاتییک بە ڕوونی دیتە بەرچاو، کە کرێکارەکان دەیانەهویت پێسی لە خانە کەیدا بخۆنەوه. عەبدولقادریش وا هەست دەکات کە بە پارەیی ئەو کێ دراوه. گێرەر دەلیت: «ئەفەندی دەمی وەک مەشکەیی کۆن تەقی و ئەراندی: کاکە! ئەمە خانە، گازی نوێ نییه. تۆ خۆت کار ناکەیی، خەریکی زاکیڕیشم لێ بەدەمەل کەیی؟ من پێسی کۆلا ناخۆمەوه. ئیوه پارەتان لە کوی بوو پێسی کۆلا دەخۆنەوه؟ کاسیی چۆن وا دەبی؟»

- ئەفەندی! خۆ گونییە کانمان نە گوشتیوه پێسی کۆلای لێ چۆراییتەوه. من بە پارەیی خۆم کێریمە. جگە لەوهش خۆ من حەمال نییم. کاتبم. راستت پێ بلیم؛ لەبەر تۆ نییه یارمەتی زاکیڕ دەدەم، بەزیم بەودا دیتەوه.

- بەزیم چی؟ زاکیڕ خانچییە. دەبی کاری خۆی بکات. تۆ وا دیاره بە کاری بازار نایهیی. وایزەم بۆنی (یەعیش و یەسقوت) لە مێشکت دی! (هەمان: ۲۵).

لەم چیرۆکەدا نمونەیی سێ کەسایهتی جیاوازان پێشان دەدات کە هەر یەک لەمانە هەلوێستیان لە بەرامبەر بە بارودۆخە کاندایاوازه. چیرۆک نووس لە ڕینگای پێشان دانی ئەم جۆره کەسایهتیانە دەیههویت ڕەخنەیی تەنزئامیز و تانە و تەشەر لە نمونە باوه کانی ژێانی راستەقینە بگریت. عەبدولقادر ئەفەندی نمونەیی بازارگان و بورژوایه کی چاوچنۆکی خاوەن دوکان و پارەیه. زاکیڕ وەک کرێکارێکی هەزار و بی دەستەلاتە، کە ژیان ناچاری کردووه بیته کۆیلەیی دەستی ئەفەندی. وەک خۆی لە بەشیکدا دەلیت: «ئەم کابرایه دەرم کا لە هیچ خانیک ڕام ناگرن. دەلین یان دەست پێسه، یا سەر سەریهه. کاریکی دیکەش نازانم. منداڵه کانم لە برسانا دەمرن!» (هەمان: ۲۵).

نمونەیی کەسایهتییه کی خۆئێدهوار و وریا و کەسیک کە لە هەلس و کەوتیدا تۆوی یاخی بوونی تێدایه و دەتوانین بلین راستەوخۆ پێچەوانەیی عەبدولقادر ئەفەندی، کاتبه. کارەکتەری کاتب لەم چیرۆکەدا لە لایان چیرۆک نووسهوه بۆ ئامانجیک بووه تا بتوانین لە ڕینگای ئەم جۆره کەسایهتییه باش و دل و دەروون پاکانەوه، خراپه کانی دەوروبەرمان بناسین.

کەسایەتی کاتب وەک ئاویڤنە وایە. تا لە رینگای ئەوێوە چ بەدی و ناشیرینی دەوربەرمان هەیه بیان دەینە بەر نەشەری رەخنە و پرووی راستەقینەیان لە کۆمەلگا هەل بمانین. هەر بۆیە تا کۆتایی کارەکتەری کاتب لە بەرامبەر بە عەبدولقادی ئەفەندی، لە سەر هەلۆیستە کانی خۆی، لە پای ئەو غەدری ئەفەندی لە خەلک دەیکات، سوور دەیت. پێداگری ئەم کارەکتەرە نەک تەنیا نەبوو هۆی گۆرانی بازرگانە چاوچنۆکە، بەلکۆ بەم کارە کۆتایی بە کار و کاسبی خۆشی هینا و دواجار ئەفەندی کە مانگانە چوار دیناری پێ دەدات، نیوی پاره کە دەدات و لە سەر کارە کە دەری دەکات. هەر وەک دەیت:

«ئەفەندی گوتی: چەندی مانگە؟»

- ۱۵ مانگە.

- بگرە! ئەو دوو دینار و برۆ بە رپی خۆتەو. تۆ بە کاری بازاڕ نایە» (قزلیجی، ۲۰۱۳: ۲۶).

۳-۲-۳- بیهێنە، ئەما ناوی مەبە

ئەم چیرۆکە لە وێنەیه کی تەواو کاریکاتیریدا باسی ئاغای گوندی سەرکەل دەکات کە ناوی مەجیدبەگە و باسی ئەو دەکات؛ کە چۆن خەلکی گوند لە بەرامبەر بە ستم و ناعەدالەتی و وەرگرتنی سەرانه و جەژنانە و دیاری و سهوقاتی ئاغا، گوندە کە جی دەهیلن و ئاغا تەنیا دەکەن. وێنە کە ئەو کات تۆختر دەرە کەوێت کە ئاغا وەک جاران دەستەهلاتی رپی پێ گرتنی خەلکی نەماو و دەستەهستان ماوئەو. جگە لە خەلکی گوند تەنانهت لە لایان مەلا ژنیشەو بووئە جیگە سەرکۆنە و گالته پێ کردن.

سەرەتای چیرۆکە کە بە پێشان دانی وێنەیه کی جوانی مالا و دیوێخانی ئاغا دەست پێ دەکات کە نمایش کردنی ئەم وێنانه لە رینگای وەسفەو لە لایەن چیرۆک نووسەر، بۆ ریسواکردنی ئاغا و دیوێخانە کەیه تی. دواي چۆل کردنی گوندە کە لە لایان خەلکەو، چیرۆک نووس دەیهوێت پیمان بلیت؛ هەرچی ئاغا و دەرەبەگ و زالمی لەو شیوی مەجیدبەگ هەیه، بە خەلکە ئاساییه کەو بووئە پیاو و ئەگەر خەلک نەبیت هەموو شتیکی ئەوان بەرەو سووک و چرووکی دەروا. بەم شیویه گێرەر دەیت: «بەشی دووهمی قەلا، دیوێخان و پێشخانە. تەویله و کادین، هیشتا بە پێو بوون. دیواریان بە دەرەو و بانیان بە سەرەو مابوو. بەلام ئەم لە تەویله حیلە ئەسپ و ماین دەهات، نە کادین سپیایی کای تیدا دیار بوو. لە بن میچ سیسره دەیانخویند و لە خواریشەو قەلۆنچە رەپازیان دەکرد. سالیک بوو فەرشی دیوێخانە کە فرۆشراوو بەرە کانی پێشخانە لی راخراوو. هەموو شتیکی لە مالا مەجیدخان بەرەو سووک و چرووکی دەرویشت» (هەمان: ۲۷). گەورەترین کیشە گوندنشینان لە کۆنەو، ئەو باج و سەرانه بوو کە ئاغا چاوچنۆکە کان لە خەلکی گوند وەریان دەگرت. چەوساندنەو و ستم کردن لە خەلک لە لایان ئاغا کەو، کیشەیه کی گەورە گوندنشینان بوو. ئەگەر ئەم چیرۆکە پێشان دانی ئەم لایەنە بوو، ئەم لایە کی تریشەو، گالته پێ کردن بە ئاغا و ریسواوو دەستەهلاتە کەیه تی کە سەرەمایەک لاف و گەزافی پێ لی دەدا. زارا خانم کە ژنی ئاغا بوو سەرکۆنە ئاغا دەکات و دەیت: «عەمرت نەمینی. سەر سەپۆلهی بی دەم و پل و دەستەهستانە. تۆ کە پیاوی. منیش نەگبەت گرتمی و چارەم لە چارە تۆ نووسرا. دیوێخان وەک و شترخان وایە و سینی بۆ گەورەیه؟ عاقلت لە میشکدا نەماو» (هەمان: ۲۹). بی دەستەهلاتی ئاغا و دەستەهستانی وای لی دەکات زارا خانم پێی بلی لە سەرما و لە برسانا دەمانکووژی. بی عەقلی ئاغا لەو دایە هیشتا چاوپێ دیاری و جەژنانە خەلک دەکات. بۆیه زارا خانم دەیت: «جیژنی چی؟ تازە بە تەمای جیژنانە؟ ئەوا ئەمروش مالیکی دیکەیان رویشت. ماوئەو چوار مالا. ناگاتە جیژن ئەوانیش بار دەکەن. بە تەمای جیژنانە خۆت لە سەرمانا دەکووژی؟» (قزلیجی، ۲۰۱۳: ۲۹). لێرەدا چیرۆک نووس بە شیوی گالته و تەنزەو دەیهوێت هزر و نەفسی ئاغامان پێشان بدات. باسی ئەو بۆشاییه فیکریه مان بۆ دەکات کە ئاغا کان لەو سەرەمەدا هەیانبوو.

له کۆتایی چیرۆکه که دا کاتیک زارا خانمی خێزانی بۆ چاره‌سه‌ری کیشه‌که‌یان داوا له ئاغا ده‌کات بچینه سهر سه‌یدی زه‌مبیل تا خودای گه‌وره‌ ده‌رگای خێریان لی بکاته‌وه، ئاغا به‌ دهم داوای ئاغا ژنه‌وه ده‌چیتته سهر سه‌یدی زه‌مبیل و شه‌وه له مزگه‌وت ده‌می‌نیتته‌وه و که‌س نایه‌ت به‌ لایدا. له کاتی خه‌و سه‌رمای ده‌ییت و داوا له خزمه‌تکاره‌که‌ی ده‌کات شتی‌ک بی‌نیت تا به‌ خۆیدا بدات. به‌لام هه‌یچ شتی‌ک له‌م ناوه‌یه ده‌ست ناکه‌وێت. بۆیه خزمه‌تکاره‌که‌ی پێی ده‌لیت؛ له جله ئیستری‌ک زیاتر هه‌یچی تری لی نییه. ئاغا چه‌ند جارێک قسه‌ی پێ ده‌لیت و جنیوی پێ ده‌دات، به‌لام که سه‌رما تینی بۆ دینیت، ناچار ده‌ییت و به‌ خزمه‌تکاره‌که‌ ده‌لیت: «بیهینه، ئەما ناوی مەبە» (قزلی، ۲۰۱۳: ۳۰). کۆتایی ئەم چیرۆکه په‌یامی‌کی روونه له لایان چیرۆک‌نوسه‌وه که ده‌یه‌وه‌یت به‌ شیوه‌ی‌کی ته‌نز و گالته‌وه‌که‌په‌وه، بێ‌عه‌قلی ئاغامان له‌و کاته‌دا بۆ ده‌ربخات.

۳-۲-۴- خه‌ملی په‌موو

کورتی ئەم چیرۆکه باسی شیخینک و به‌گیک به‌ ناوی زۆراوه‌گ ده‌کات که چۆن له پیناو مه‌سله‌حه‌ت و به‌رژوه‌ندی خۆیان یه‌کیان گرتوه‌وه و جووتیار و هه‌ژار و مه‌لا و وه‌زیره‌کان ده‌چه‌وسینه‌وه و سه‌رانه و به‌رتیل له جووتیاران وه‌رده‌گرن و له‌به‌رامه‌به‌ر به‌ مافی که‌سانی تریش بێ‌ده‌نگی هه‌ل‌ده‌بژێرن. له‌م چیرۆکه‌دا به‌ شیوه‌ی ته‌نز و گالته‌وه‌که‌پ ده‌روانیتته شیخ که چۆن خانه‌قا‌که‌ی، که له ته‌نیشت ماله‌که‌ی خۆیه‌تی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که مه‌لای لییه و بانگی لی ده‌دری‌ت و نوێژی تیدا ده‌کریت، بۆ به‌رژوه‌ندی خۆی به‌ کاری ده‌هی‌نیت و رۆژانه له خانه‌قا‌چاوه‌رپێ جووتیاره‌ هه‌ژاره‌کان ده‌کات تا باج و سه‌رانه‌یان لی وه‌ربگریت. گێره‌ر ده‌لیت: «شیخ پینش نیوه‌رۆ و ئیواره تا نزیک بانگ‌دان، یا له حه‌وشه‌ی مزگه‌وت پیاسه‌ی ده‌کرد، یا له سه‌ر کورسییه‌که‌ی که له هه‌یوانی خانه‌قا به‌ تابه‌تی بۆ ئه‌و داندرا‌بوو داده‌نیشت و ده‌نگی ده‌زیبچه‌که‌ی ده‌گێرا و دیار‌بوو بیری له داها‌تی پایزی پار ده‌کرده‌وه که چه‌ند بووه و ئه‌مسال چه‌ند ده‌ییت» (قزلی، ۲۰۱۳: ۴۱). پینشان‌دانی شیخ له ناو خانه‌قا‌که‌یدا و هه‌لس‌وه‌وتی ئەم کاره‌کته‌ره، ره‌خنه‌یه‌کی تونده که شیخ که چۆن هه‌یما پیره‌زه‌کانی دین به‌ کارده‌هی‌نیت بۆ بیه‌ر‌کردنه‌وه و به‌ده‌سته‌هینانی مه‌رامه‌ گلاوه‌کانی خۆی. هه‌ر له‌م چیرۆکه و له شوێنی‌کی تردا ده‌لیت: «به‌لام شیخ یان وه‌رس بوو، یا به‌ پیوستی نه‌ده‌زانی، یا به‌شکم له ماله‌وه نوێژی ده‌کرد، له‌و وه‌خته‌ی نه‌ده‌هاته خانه‌قا» (هه‌مان). مه‌به‌ستی لێره‌دا کاتی مه‌لا بانگ‌دانه.

سۆفی نامیق یه‌کیک له جووتیاره‌کانه که له لایان زۆراوه‌گه‌وه سته‌می لی ده‌درکریت. سۆفی نامیق به‌ خۆی و مال و مندالییه‌وه چه‌ند مانگ بوو خه‌ریکی په‌موو بوون تا گه‌یشته هه‌راش‌بوون. به‌لام پاشان زۆراوه‌گ داوای خه‌ملی هه‌موو په‌موو‌که‌ی لی ده‌کات. ئه‌وه‌یش دیت تا ده‌ردی دلای شیخ باس‌بکات. به‌لکه‌و شیخ شتی‌کی بۆ بکات و نازانیت شیخیش شه‌ری مه‌سله‌حه‌تی خۆی ده‌کات. «شیخ هه‌قی بوو هاتنی سۆفی نامیقی پێ خۆش بێ. مه‌ردی‌کی به‌ سۆز و موخلیس بوو. خزمه‌تی خانه‌قای زۆر ده‌کرد. هه‌یچ کاتیک به‌ ده‌ستی خالی نه‌ده‌هاته زیاره‌ت.

-هه‌یچ نه‌ییت دیناری‌کی هه‌یناوه مه‌لا جه‌لالی پێ بێ‌ده‌نگ بکه‌م. خۆ ئه‌گه‌ر هه‌یچی نه‌هه‌ینابی، دیسان هه‌ر قه‌یناکا. هاوینه، نوخسه‌ ده‌رنه‌هاتوه. دار ئه‌گه‌ر سالی به‌ری نه‌هه‌ینا؛ ناشی بیه‌ری» (هه‌مان: ۴۲).

به‌م شیوه‌یه شیخ له سه‌ره‌تادا به‌ نیازی به‌رگری کردن له سۆفی نامیق که‌سی‌ک ده‌نیریت بۆ لای زۆراوه‌گ تا غه‌در له سۆفی نامیق نه‌کات. به‌لام دیاره زۆراوه‌گ وه‌لام بۆ شیخ ده‌نیرته‌وه و پێی ده‌لیت: با زۆر گوێ له‌و مسکینه‌نه نه‌گریت چون خۆشی خاوه‌ن مو‌لکه. ئیتر به‌رژوه‌ندی شیخ و زۆراوه‌گ لێره‌دا ده‌ست پێ ده‌کات. پاشان شیخ هه‌لوێستی ده‌گورپیت و ده‌لیت: «عیلاج نییه سۆفی نامیق. زه‌مانه‌که خراب بووه. خوا خراپتر نه‌دا» (هه‌مان: ۴۳). دوا‌ی گه‌فت‌گۆیه‌کی باش که له نیوان شیخ و سۆفی نامیق ئاراسته ده‌ییت، سۆفی نامیق ناچیتته ژیر باری وه‌کیل زۆراوه‌گ و جوړیک له رۆحی به‌ره‌نگاری و خۆ به‌ده‌سته‌وه‌نه‌دان له ناخیدا دروست ده‌ییت و ده‌لیت: «هه‌زاران قه‌زا و قه‌ده‌ر بێ، په‌مگی خۆمی ناده‌می» (هه‌مان: ۴۴). ئەم قسه‌یه ئه‌گه‌ر له ناخ و دل و ده‌روونی‌کی ساده‌شه‌وه بی‌ت زۆر گرینگه؛ چون جوړیکه له یاخی‌بوون له‌و یاسا و دیارده‌ قیزه‌ون و ناشیرینه‌یه‌ی که ده‌ره‌به‌گ و ئاغا و چاوچنۆکه‌کان دایان‌ناوه.

ئهم چیرۆکه له ناوه رۆ کینکی پیکه نیناویدا باسی بازرگانیتکی چا و چنۆ کی شار ده کات؛ به ناوی حاجی عه لی. ئهو بازرگانه زۆر ده و له مه نده و له گه ل ئه وه شدا بورژو وایه کی چا و چنۆ که که به ههر رینگایه ک بیت دهیبه ویت پاره ی زیاتر په دابکات. کاتی رووداوی چیرۆکه که له مانگی ره مه زان دایه. له گه ل ئه وه دا مرۆقی موسولمان له مانگه پیروژه دا دهیت زیاتر به خشنده بیت و سروشتی ئهم مانگه ش ئه وه یه که ههرچی ده کریت بۆ خودا و له پینا و ره زامه ندی خودا دایه. له پال خیر و چاکه و رۆژو و گرتن و ده سیحاحات و ته راویح کردن، یه کیک له ئهر که دینییه کانی تر له مانگه دا، پرسی سهر فیتره یه. چیرۆک نووس به شیوه ی تنز و گالته و گه پ و پلار و توانج لی دان له حاجی عه لی، دهیبه ویت نمونه ی ئهم جو ره مرۆقانه مان پینان بادت که ئهر که دینییه کان بۆ به رژه وه ندیی خویان به کار دینن. ته نانته نویتز و دوعا و پارانه وه و خووی مانگی پیروزی ره مه زانیش ههر له پینا و خویان به جی دینن. گیزهر له شویتیکدا ده لیت: «پیاوینکی وریا و عاقل بوو. حیسابی دونیا و قیامه تی خوی باش ده زانی. زۆر چاک لیک دابووه. ره مه زان ههم زیاره ته و ههم تیجاره ت. خواشی لی رازی دهیت و ژهمی سی نیوه پروش ده گه ریشه وه» (هه مان: ۴۵). ئهو که له پینا و به رژه وه ندییه مادییه کانی خوی ئهر که دینییه کانی جی به جی ده کرد، ته نانته دوعا و پارانه وه کانیشی بۆ زیاتر کردنی رزق و رۆزی بوو. گیزهر ده لیت: «حاجی مانگی ره مه زانی به ریک وینکی گرتیوو. ته راویحی شه وه کانیش سهرباری. له مه لای بیستبوو؛ ههر که س شوکرانه بژیر بی، خودا بۆی زیاد ده کات. جا بۆیه هه موو شه وێ به دم ته راویحیکه وه، ئه وه ندی زمانی هیزی تیدا بوو، شوکری خودای ده کرد» (هه مان: ۴۵).

ئامانجیککی تری چیرۆک نووس، ئاشکرا کردنی فرت و فیلی حاجیه که به رده وام کردوویه تی. ئه مه ش له کاتیکدا له شه وی ۲۸ ره مه زان ژنه که ی سهر فیتره ی بیره ده ییتته وه. له گه ل ئه وه شدا که له بیری بووه، له بهر چا و چنۆ کی خه تاکه ده داته ملی شه تان. هه روه ها پینسبار ده کات سهر فیتره ی ئه مسال بادت به میرزا سالح که کاتیکی نیمچه خوینده وه ره له دوو کانه که ی. هه ل بژاردنی میرزا سالح له لایان حاجیه وه؛ بۆ ئه وه یه باشتر ده توانی فرت و فیلی له گه لدا بکات و ده زانی میرزاش ئه و رۆحه یاخ بوونه ی تیدا نییه که ئهم باره ناله باره ی بۆی دروست بووه ره تی بکاته وه. بۆیه له پال ئهر که دینییه که یدا، دهیبه ویت فیلی لی بکات و دین بۆ به رژه وه ندیی خوی به کار به ییت. له و به شه دا ده لیت: «مه لا له مزگه ت ده یکوت خیر و حه سه نات بۆ خزم باشه.. میرزا سالحیش خزمی خۆمانه» (هه مان: ۴۶).

یه کیک له ئهر که کانی تنز، هه ل مالمینی دیارده دزیو و ناشیرینه کانه. پینان دانی ئهم راستییه ناشیرینه ی کۆمه لگا له لایان چیرۆک نووسه وه به مه به ست بووه. بۆیه چیرۆک نووس زیاتر قول ده ییتته وه له ناشیرینه کانی حاجی. کاتیک بۆ به یانییه که ی حیساییکی ئالوز له گه ل میرزا ده کات، له نزیکه ی ئه و دوو دینار سهر فیتره یه که پنی دابوو، میرزا ته نیا روبه یکی که می بۆ ده مینیتته وه. بۆیه میرزا سالح له قه واره یه کی پیکه نیناوی به لام به پلار و توانج تی گرتنکی جه رگب، له کۆتاییدا به زه رده خه نه یه که وه به حاجی ده لیت: «جا بۆچی به و روبه دیناره سهر فیتره ی سالیکی دیکه م لی سه له م نا که ی؟!» (هه مان: ۴۸).

۴- ئه نجام

تنز له کۆچیرۆکی به رباسدا ئهر کینکی له سهر خۆی داناوه و ویستوویه تی بیته چه کینکی کاریگه ر بۆ ئاگادار کردنه وه و وریا کردنه وه له دیارده ناشیرین و دزیوه کانی کۆمه لگا و رینگایه کی خیرا بووه بۆ گه یاندنی ئهم په یامه. له ئه ده بی کوردیدا ده قه تنه زه کان زیاتر و زۆرتر وه کوو ده قینکی ره خنه یی نمایش کراون یان به خویندنه وه یان تی ده گه یین که به بی ره گه زی پیکه نین، ئامانجیان گالته پی کردن و هه ل مالمینی دیارده ناشیرینه کانی کۆمه لگا یان تاک بووه. زۆر جاریش ئهم ده قانه به شیوه داشۆرین خراونه ته پروو و ئامانجیککی دیاری کراوی ته نزیان نه بووه که بریتی بوو بیت له پیکه نین و ره خنه له چوارچۆی ده قینکدا. واته؛ ئه و ده قانه ی که ههم هه لگری ره خنه ی توند بن و ههم له قه واره یه کی پیکه نیناویدا دارپژرایین، که دوو ره گه زه ی سهره کی ته نزی ئه ده بین، ژوماریان که مه.

Archive of SID

یه کیک لهو تایبهتمه ندییه جوانه‌ی که ناوه‌رۆکی ئەدهبی کوردی پێ دەناسرێتهوه، جا چ شاعر بیت چ په‌چشان، ئەوه بووه که هه‌میشه له پیناو گه‌لدا بووه. هه‌موو ئەو ره‌خه‌ و ده‌قه ته‌زانه‌ی که له‌به‌ر ده‌ستمان دایه له خزمه‌ت چینی چه‌وساوه‌کاندا و به‌ دژی زولم و زۆرداری ده‌سته‌هلات‌دار و بازرگان و ئاغا و ده‌ربه‌گ و داگیرکه‌ران بووه. پیکه‌نینی گه‌دای هه‌سه‌ن قزڵجی، که بریتییه له چوارده کورته چیرۆک، ئەدهبیکه که مانای هه‌لگری په‌یامه‌که‌ی له خزمه‌تی خه‌لکی هه‌ژاردا بووه و ئەدهبیکی چینه‌یه‌تییه. قزڵجی ویستووێه‌تی وه‌کوو ئاوێنه‌یه‌ک ژیا‌نی ئەو سه‌رده‌مه‌ی خه‌لکمان پێشان‌ده‌ت که چۆن له لایان بازرگان و ئاغا و ده‌ربه‌گ و کوێخاوه، جووتیار و هه‌ژار و شاگرد و خه‌لکه ئاساییه‌کان ده‌چه‌وسیندرێنه‌وه. قزڵجی یه‌ کیک لهو ته‌کنیکانه‌ی که له چیرۆکه‌کانیدا به‌کاری هێناوه، ته‌نز و گالته‌وگه‌پ و وێنه‌ی کاریکاتیری و ده‌برینی کۆمیدیا‌نه‌یه و ئامانجی قزڵجی لهو به‌کاره‌ینانه، ره‌خه‌گرتنیکی گالته‌ئامیزانه‌یه لهو چینه‌ی که خه‌لکه هه‌ژاره‌کان ده‌چه‌وسیننه‌وه. هه‌روه‌ها ویستووێه‌تی به‌م رێگایه، رۆوی راسته‌قینه و چاوچنۆکی ئەم چینه‌مان پێشان‌ده‌ت و بۆ هه‌تایی له زه‌ینی خوێنه‌ردا به‌مینه‌وه.

- برایم، یاسین (۲۰۱۴). «تەنز لە رۆمانی کەوتنی بۆره قه لآ له حیکایه تیکی کۆندا».
- <https://www.emrro.com/tenizleromani.htm> [رێککەوتی دەست پێراگەشتن: ۱۳۹۹/۲/۱۲].
- پیره میژد (۱۹۴۷). گالته وگه پ. سلیمانی: چاپخانه ی ژین.
- حوسه یین، هه قآل نه بوویه کر (۲۰۰۷). چه شنه نه ده بی و رۆژنامه نوسییه کان و رهنگ دانه وه ی له ژیان و ژیندا (۱۹۳۲-۱۹۵۰).
- سلیمانی: بنکه ی ژین.
- رەسوول، عیزه دین مسته فا (۱۹۷۹). له کۆلئینه وه ی نه ده بی فولکلۆری کوردی. هه ولیژ: چاپی دووهم.
- زراری، سه نگه ر (۲۰۱۸). (ئه رکی ناو نیشان له چیرۆکه کانی گه ره کی ئیمه دا). رۆژنامه ی باس. هه ولیژ: ژماره ۳۷۳.
- زراری، سه نگه ر (۲۰۱۹). هونه ری ژیان نامه. هه ولیژ: نووسینگه ی ته فسیر. چاپی یه که م.
- سه جادی، عه لآئه دین (۱۹۵۷). رسته ی سرواری. به رگی یه که م.
- عه بدو لا، شێرکۆ (۲۰۱۸). «ئه ده بیاتی تەنز له ئەزمونی رۆژنامه گه ری دوکتور شێرکۆ عه بدو لا دا».
- <https://knwe.org/?p=20339> [رێککەوتی دەست پێراگەشتن: ۱۳۹۹/۲/۲۰].
- عومه ر، نه وزاد نه نوهر (۲۰۱۶). «لێکه وته ی ناخاوته بی له تەنزدا، تەنزە کانی د. شێرکۆ عه بدو لا به نمونه». گۆفاری نه کادیمیای کوردی. هه ولیژ: چاپخانه ی زانکۆی سه لآحه دین. ژماره ۳۶.
- قز لجی، حه سه ن (۲۰۱۳). سه رجه م به ره مه می حه سه ن قز لجی. کۆکردنه وه ی مو حسی ن قز لجی. سلیمانی: زنجیره کتیبی ده زگای چاپ و په خشی سه رده م.
- قانع، بو ره ان (۱۹۷۹). دیوانی قانبع. سلیمانی: چاپخانه ی زانکۆی سلیمانی.
- مه لا مو حمه مه د، شاخه وان (۲۰۱۴). رۆژنامه گه ری تەنز له هه ری می کوردستان، گۆفاری سیخوره وه ک نمونه. هه ولیژ: چاپخانه ی حاجی هاشم.
- مو کریانی، هه ژار (۱۳۶۸). هه نبانه بۆرینه. فره نگ کردی - فارسی. ته ره ان: انتشارات صدا و سیما ی جمه وری اسلام ی ایران.
- نیزامه دین، فازی ل (۲۰۰۲). فره نه نگی شیرینی نوی عه ره بی - کوردی. سلیمانی: ده زگای چاپ و په خشی سه رده م.
- وه تمانی، هه رمان (۱۳۹۵). «ره ساله تی تەنز له شیعری مه لا مارف کۆکه یی دا».
- <http://watmani.blogfa.com/post/130> [رێککەوتی دەست پێراگەشتن: ۱۳۹۹/۳/۲].
- وه سانی، دلشاد (۲۰۲۰). (ته قه ی خو شی رامه گرنی سه لام عه بدو لا مه لۆیه ک بو سه ر خه رمانه ی نه ده بی تەنز). هه ولیژ: رۆژنامه ی خه بات. ژماره ۵۹۲۲.
- یووسفی، عومه ر (۱۹۹۸). سه ردان ی سیاسه ته مه دار. هه ولیژ: بلا وکراوه ی رۆژنامه ی بزوتنه وه ی ئیسلامی. چاپی یه که م.
- یووسفی، عومه ر (۱۹۹۱). نامیلکه ی گۆنگه ل. قه لآدزی: یه کیه تی نو سه رانی کورد.